

*Dr. Palágyi Tivadar**

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Afganisztán

Az afganisztáni kereskedelmi és ipari minisztérium szabadalmi és védjegy hivatala 2016. március 11-től kezdve csak egy osztályra vonatkozó védjegybejelentéseket fogad el. A függő bejelentésekre ez a rendelkezés nem vonatkozik.

A több osztályra vonatkozó korábbi bejelentések megújítása változatlanul a több osztályra vonatkozó régi rendszer szerint történik.

Amerikai Egyesült Államok

A) A *Carnegie Mellon University* (CMU) két tanára, *José Moura* és *Aleksandar Kavcic* egy új alagútdetektor feltalálásával megoldotta azt a problémát, hogy a „zaj” a tárolt adatok mennyiségével exponenciálisan növekszik. A *Marvell Technology* (Marvell) bitorolta erre vonatkozó, 6 201 839 sz. és 6 438 180 sz. amerikai szabadalmukat.

A kerületi bíróságon a CMU 1,5 milliárd USD kártérítésre tartott igényt. A megítélt összeget a fellebbezési bíróság 278 millió USD-re csökkentette, és úgy ítélkezett, hogy a fennmaradó kár megítéléséért forduljanak a Szövetségi Kerületi Fellebbezési Bírósághoz (US Court of Appeal for the Federal Circuit, CAFC). A CMU azonban nem fellebbezett, mert a Marvell-lel megegyezett 750 millió USD kártérítés megfizetésében.

A CMU elnöke, *Subra Suresh* egy, az öregdiákokhoz küldött e-mailjében kifejtette, hogy a jogi költségek és a feltalálók díjának kifizetése után az egyetemnek megközelítőleg csak 250 millió USD részesedése marad.

A 750 millió USD összeg a legmagasabb, amelyet valaha kifizettek találmányért a számítógép-tudomány területén. A nem gyógyszer tárgyú találmányért kifizetett legnagyobb összeget, 909 millió USD-t 1990-ben ítélte meg a bíróság a *Polaroid* által a *Kodak* ellen az instant fényképezőgépre vonatkozó találmány ügyében, ahol a felek a következő évben peren kívül megegyeztek; ekkor a Kodak még további 925 millió USD-t fizetett.

B) A hibridgépkocsi-technológia egyik első kifejlesztője, a *Paice* bitorlásért bepanaszolta az Egyesült Államok Nemzetközi Kereskedelmi Bizottságánál (US International Trade Commission, ITC) a Volkswagen csoportot, vagyis a VW-t, az Audit és a Porschét, és kérte az ITC-t, hogy adjon ki bizonyos járműtípusok behozatalának megtiltására vonatkozó rendelkezést.

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

A Paice nemrég megegyezett a *Hyundai*-jal és a *Kiával*, vagyis befejeztek egy bírósági eljárást. A Volkswagen-csoport a bitorlási ügyel kapcsolatban csak ennyit nyilatkozott: „Nem kommentálunk folyamatban levő peres ügyeket.”

C) 2014. májusban egy amerikai kerületi bíróság arra kötelezte a *Samsungot*, hogy kártérítésként fizessen 120 millió USD-t az *Apple*-nek, és módosítsa termékeinek kivitelezését, mert bitorolta az Apple csúsztató feloldási és alfanumerikus karaktereket használó minta-szabadalmait. E döntés ellen a Samsung fellebbezett a CAFC-nél, amely az alsófokú bíróság döntését hatálytalanította, vagyis megszüntette a Samsung 120 millió USD fizetésére és termékei kivitelezésének megváltoztatására vonatkozó kötelezettségét. A CAFC saját kutatása által feltárt anyag alapján döntött úgy, hogy a Samsung nem bitorolta az Apple szabadalmait.

Az Apple most *en banc* meghallgatást kért a CAFC-től arra hivatkozva, hogy a döntés sérelmes rá nézve, mert esküdtszék előtti döntésre lenne joga.

Ez az ügy különbözik attól, amelyben a bíróság arra kötelezte a Samsungot, hogy fizessen 548 millió USD kártérítést az *Apple*-nek. Az utóbbi ügy jelenleg a legfelsőbb bíróság előtt vár döntésre.

D) Egy *Delaware North* nevű New York-i társaság az állítja, hogy birtokolja a YOSEMITE PARK védjegyet, és a védjegy jog átadásáért 50 millió USD-t kért a Yosemite Parktól, amely viszont elutasította az ajánlatot, és arra sem volt hajlandó, hogy megváltoztassa a nevét. Egyúttal kétségbe vonta, hogy reális lenne a védjegyért kért összeg. A nemzeti park szerint a védjegy értéke legfeljebb 1,5 millió USD, amit a bíróságon kíván megtárgyalni.

A Delaware North felajánlotta, hogy a bírósági döntésig a Yosemite Park ingyen használhatja védjegyét. A nemzeti park azonban jelenleg meg kívánja változtatni a nevét, hogy egy fillért se kelljen fizetnie a New York-i cégnek.

Belgium

A vizsgált ügyben a felperes tulajdonosa egy zsírleszívó készülékre vonatkozó európai szabadalomnak, és Belgiumban pert indított a svájci *Nouvag* vállalat ellen, azt állítva, hogy annak Vacuson zsírleszívó rendszere bitorolja a szabadalmát. A Brüsszeli Fellebbezési Bíróság 2009. október 15-én olyan döntést hozott, amelyben megállapította, hogy a Vacuson készülék belgiumi importjával, eladásra kínálásával, forgalmazásával, készleten tartásával és használatával a Nouvag bitorolta a szabadalmat, ezért a Nouvagot eltiltotta a bitorlástól, jogsértésenként és naponként 5000 EUR bírságot róva ki a döntés kézbesítését követő 30 nap eltelte után. A bíróság 40 000 EUR kártérítést is megállapított.

A Nouvag a döntés ellen a legfelsőbb bírósághoz nyújtott be fellebbezést, amelyet az 2012. február 3-án elutasított.

Ezt követően a szabadalmas egy végrehajtót megbízott azzal, hogy hivatalosan írja le a Nouvag weboldalának tartalmát, majd keresetet indított 915 000 EUR pénzbírság megfizé-

tését kérve azért, mert a Nouvag a 2012. február 3-i ítélet kézbesítését követő 30 nap eltelté után 183 napon keresztül nem tett eleget a bíróság tiltó rendelkezésének. A Nouvag weboldala részletes leírását tartalmazta a Vacuson készüléknek. A szabadalmas keresete megállapította, hogy a Nouvag a termékeit – ideértve a Vacuson készüléket is – az egész Európai Unióban terjesztette, és megnevezett egy konkrét elosztót is Belgiumban. Ezen az alapon a szabadalmas azzal érvelt, hogy a Nouvag weboldala a Vacuson készülék ajánlata volt, megsértve a bíróság által hozott tiltó rendelkezést.

A Nouvag azzal érvelt, hogy nem végzett közvetlen eladásokat, és hogy az állítólagos ajánlatot nem belga területen tette. Előadta továbbá, hogy ha a belga eltiltás alapján többé nem sorolhatná fel a terméket weboldalán, ez az áruk Európai Unión belüli szabad mozgásának a korlátozása lenne.

A bíróság 2014. január 30-án elutasította ezeket az érveket, és megerősítette, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az eltiltás Nouvag általi megsértését, és hogy érvényes a bírság megfizetésére vonatkozó bírósági döntés.

A Nouvag az ítélet ellen másodszor is fellebbezett a legfelsőbb bíróságnál, amely azonban elutasította a keresetet, és megerősítette a Brüsszeli Fellebbezési Bíróság ítéletét.

A legfelsőbb bíróság az 1984. évi szabadalmi törvény (amelyet egy 2014. évi új törvény követett) előkészítő munkáira támaszkodva megállapította, hogy (e törvény szerint) egy ajánlat nem csupán a termék eladására, hanem bérbeadására, kölcsönzésére, licencének adására vagy másmilyen módon való ajánlására is vonatkozik. Kifejtette továbbá, hogy ajánlat tehető bármilyen módon, ideértve a szóbeli vagy távbeszélőn történő ajánlást, vagy a termék bemutatását is. Ezen az alapon megerősítette a fellebbezési bíróság megállapítását, hogy a Nouvag bitorló ajánlatot tett azzal, hogy a Vacuson készüléket bemutatta weboldalán, vagyis termékeit az Európai Unióban árusította annak ellenére, hogy állítása szerint nem végzett közvetlen eladásokat.

A Nouvag azzal érvelt, hogy nem volt kapcsolat a weboldalán található ajánlat és a belga terület között. A legfelsőbb bíróság azonban kifejtette, hogy ha egy ajánlatot nem Belgiumban tettek, az még bitorolhat ezt a területet fedő szabadalmat, ha az ajánlat a kérdéses területet érintő hatással bír. Egyetértett a fellebbezési bíróság azon megállapításával is, hogy ebben az esetben jelen volt belga területre vonatkozó hatás. A fellebbezési bíróság hivatkozott az Európai Unió Bíróságának (Court of Justice of the European Union, CJEU) C-585/08 és C-144/09 ítéletére, amikor úgy döntött, hogy az ügyben a következő tényezők bírtak döntő jelentőséggel:

- A Nouvag weboldala alapján megállapítható volt, hogy termékeit az egész Európai Unióban árusítja, és egy belga zászlóval megemlíttett egy belgiumi eladót is.
- A Nouvag tevékenysége egyértelműen globális természetű volt, és Belgiumra nézve nem tartalmazott kivételt.
- A Nouvag weboldalán a telefonszámok előtt országkód szerepelt.

– A Nouvag elmulasztotta megemlíteni védekező iratában, hogy belgiumi eladójának olyan utasítást adott, hogy ne árusítson Vacuson termékeket.

A legfelsőbb bíróság elutasította a Nouvag azon érvelését is, hogy az a bírósági döntés, amely egy terméknek a weboldalon való ajánlását Belgiumban bitorlásnak minősítette, sérti az áruk Európai Unióban való szabad mozgásának az elvét. A legfelsőbb bíróság szerint a Brüsszeli Fellebbezési Bíróság helyesen válaszolta meg ezt az érvet azzal az állítással, hogy a Nouvag könnyen jelezhetette volna weboldalán a Vacuson termék belgiumi hozzáférhetlenségét.

A legfelsőbb bíróság 1 millió EUR-ra emelte a bírság összegét. Ezen nem segített, hogy a Nouvag weboldala jelenleg jelzi: „A Vacuson termék nem hozzáférhető Belgiumban”.

Dél-Korea

A) A Dél-koreai Szellemtulajdon-védelmi Hivatal 2016. április 5-én bejelentette, hogy 2016. szeptember 1-jei hatállyal módosítják a védjegy törvényt és annak végrehajtási utasítását. A fontosabb változások a következők:

– A védjegy definícióját, összhangban az amerikai és az európai meghatározással, a következőképpen módosították: bármi lehet védjegy, ami hordozza annak eredeti funkcióját, vagyis az áruk eredetének feltüntetését. Ez annyit jelent, hogy a védjegyek ábrázolási módjának nem lesz korlátja.

– Korábban csak érdekelt fél kérhette a védjegy törlését használat hiánya miatt. A módosított törvény szerint bárki benyújthat törlési keresetet használat hiányára hivatkozva egy lajstromozott védjegy ellen. Emellett ha egy lajstromozott védjegy törlési eljárása befejeződött, a védjegy törlése a törlési kereset benyújtási napjáig visszamenőleges hatályú.

– Korábban egy lajstromozási kérelmet elutasítottak, ha a kérelem benyújtásának időpontjában létezett a lajstromoztatni kívánt védjegyhez hasonló vagy azzal azonos korábbi védjegy, tekintet nélkül arra, hogy a korábbi védjegy esetleg megszűnt a lajstromozási kérelem függőben léte alatt. Ez a lajstromozási korlátozás hátrányos lehetett a bejelentőre nézve. A törvénymódosítás szerint ha a korábbi védjegy a lajstromozási kérelem eldöntésének szakaszában szűnt meg, a lajstromozási kérelem alapján engedélyezhető a lajstromozás.

– A korábbi védjegy törvény tiltotta, hogy egy korábbi védjegy megszűnését követő egy éven belül egy másik személy lajstromoztasson a korábbi védjegyhez hasonló vagy azzal azonos védjegyet. A módosított törvény megszüntette ezt a korlátozást.

– Az olyan védjegybejelentő, akinek a bejelentését azért utasítják el, mert egy harmadik félnek korábbi függő védjegybejelentése van, kérheti a harmadik fél függő bejelentésének gyorsított vizsgálatát. Ez a módosítás lehetővé teszi a két védjegy közötti vita gyors rendezését.

– Az a védjegytulajdonos, akinek lajstromozott védjegye a lajstromozási idő lejártja miatt szűnt meg, kérheti ugyanarra a védjegyre vonatkozó új bejelentésének a gyorsított vizsgálatát, ha bejelentése azonos árukra vonatkozik.

B) Dél-Koreában 2017. március 1-jétől öt évről háromra csökken a szabadalmi bejelentés napjától a vizsgálat kérelmezésének határideje. Ez a rendelkezés nem vonatkozik a 2017. március 1-je előtt benyújtott bejelentésekre.

Dzsibuti

Dzsibuti kormánya 2016. június 23-án letétbe helyezte a Szabadalmi Együttműködési Szerződéshez (PCT) való csatlakozás okmányát. Dzsibuti a PCT 150. tagállama lett. A csatlakozási szerződés 2016. szeptember 23-án lépett hatályba, és az ország ettől az időponttól kezdve megjelölhető nemzetközi (PCT-) bejelentésekben.

Dzsibuti törvényét azonban még nem módosították annak megfelelően, hogy elismerje a PCT-t, és így az várható, hogy a PCT tényleges hatálybalépése csak jelentős késedelemmel történik majd meg.

Egyesült Királyság

Az Európai Hivatásos Képviselők Intézetének (epi) Angol Csoportja 2016. április 6-án díszvacsorán látta vendégül Benoît Battistellit, az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) elnökét. Ez alkalommal Battistelli az ESZH újabb fejlődéséről és a hivatal által 2015-ben elért pozitív eredményekről beszélt.

A következő napon Battistelli elnök az Egyesült Királyság szellemi tulajdon-védelmi miniszterével, *Lucy Neville-Rolfe* bárónővel találkozott, akivel megtárgyalták az Európában és a nagyvilágban a szakterületükön bekövetkezett változásokat.

Battistelli elnök találkozott *John Altyval*, az Egyesült Királyság Szellemi Tulajdoni Hivatalának (UK Intellectual Property Office, UKIPO) főigazgatójával is.

„Nagyra értékelem, hogy találkozhattam a miniszter asszonnyal és a hivatal elnökével, akikkel megbeszéltük, hogy hivatalaink hogyan tudják támogatni az innovációt, a gazdasági növekedést és a foglalkoztatást. Hivatalaink használói felismerték, hogy bizalommal támaszkodhatnak a szabadalmi rendszer minőségére és hatékonyságára. Az együttműködés folytatása révén további nyereségre tehetünk szert ezeken a területeken” – mondta Battistelli elnök.

A Neville-Rolfe miniszternél tett látogatása alkalmával Battistelli elnök rendkívül építő jellegű légkörben adott tájékoztatást az ESZH-nál bevezetett reformokról, amelyek tovább javítják a szabadalomengedélyezési eljárás minőségét és hatékonyságát, és reményét fejezte ki, hogy az ESZH az egységes európai szabadalmi rendszerben is kitűnően helyt fog állni. Megtárgyalták az Egységes Szabadalmi Bíróság (Unified Patent Court, UPC) ratifikálásával és megindításával kapcsolatos kérdéseket is.

Az UKIPO főigazgatója arról tájékoztatta Battistelli elnököt, hogy 2015-ben az Egyesült Királyság 5000-nél több szabadalmi bejelentést nyújtott be az ESZH-nál. Ez közel 6%-kal haladta meg a 2014-ben benyújtott bejelentések számát, és az elmúlt öt évben a legnagyobb mértékű növekedést jelentette, jóval meghaladva az ESZH tagállamai által benyújtott bejelentések számának mintegy 0,3%-os növekedését az elmúlt évben. Az angol főigazgató rámutatott, hogy az Egyesült Királyság alapító állama az Európai Szabadalmi Szervezetnek, amely az 1977. évi hét országról mára 38-ra növelte tagállamainak a számát.

Egységes Szabadalmi Bíróság

Az Egységes Európai Bíróságra (Unified Patent Court, UPC) vonatkozó egyezmény akkor léphet hatályba, ha azt legalább 13 tagállam, köztük az Egyesült Királyság, Franciaország és Németország is ratifikálta. Az Egyesült Királyságnak az Európai Unióból való kilépése után az országot Olaszország pótolja, amely eredetileg nem csatlakozott ugyan a gyorsított rendszerhez, azonban később aláírta az UPC-szerződést.

Az Egyesült Királyság Szellemi Tulajdoni Hivatala 2016. augusztus 2-án kinyilvánította, hogy az Egyesült Királyság mint alapító tag továbbra is tagja marad az Európai Szabadalmi Egyezménynek (European Patent Convention), és részt vesz az UPC Előkészítő Bizottságának munkájában.

A Központi Divízió biotechnológiai és gyógyszereszekcióját az eredeti megállapodás szerint Londonban kellene felállítani, de a részt vevő tagországok még abban a valószínűtlen esetben is, ha az Egyesült Királyság ratifikálja az UPC-egyezményt, bizonyára azt fogják kívánni, hogy ezt a szekciót egy másik európai tagállamba helyezték át.

Mindezek a fejlemények nyilvánvalóan lassítani fogják az egységes európai szabadalmi rendszer életbelépését és az UPC létrehozását.

Európai Szabadalmi Hivatal

A) Benoît Battistelli, az ESZH elnöke 2016. április 19-én fogadta az Európai Hivatásos Képviselők Intézetének a küldöttségét. A két fél alapegyezményt írt alá a hivatásos képviselők oktatásáról.

A találkozót alkalmat kínált Battistelli elnöknek arra, hogy tájékoztassa az epi-t és annak elnökét, *Antonius Tangenát* az ESZH legújabb eredményeiről. Tangena elnök szerencsekívánatait fejezte ki a hivatal elmúlt évi munkája termelékenységének és minőségének egyidejű növekedéséért.

Az alapegyezmény aláírása új mérföldfő az ESZH és az epi kapcsolatában, és elismeri a hivatásos képviselők folyamatos képzésének fontosságát. Az egyezményben lefektetett közös képzési program lehetővé teszi a két fél számára, hogy hatékonyabban tervezzék meg képzési tevékenységüket közép- és hosszú távon.

B) 2016. július 1-jétől kezdve az ESZH 100%-ban visszatéríti bejelentői számára a bejelentési díjat minden olyan bejelentés esetében, amelyet visszavonnak, vagy amelyet elutasítanak vagy visszavontnak tekintenek, ha a bejelentésnek még nem kezdődött meg az érdemi vizsgálata. Korábban az ilyen visszatérítés a vizsgálati díj 75%-ára korlátozódott.

Az ESZH ilyen vonatkozásban további szolgáltatásként legalább két hónappal korábban értesíti a bejelentőket arról, hogy szándéka megkezdeni a bejelentés érdemi vizsgálatát. Erre a tájékoztató levélre nem kell válaszolni.

C) A T 1673/11 ügyben az ESZH egyik fellebbezési tanácsát felkérték, hogy döntsön abban a kérdésben, vajon egy svájci típusú igénypont engedélyezés utáni átalakítása az Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) 54(5) cikke szerinti, céllal korlátozott termékigényponttá hozzáadott anyagot eredményez-e az ESZE 123(3) cikke szerint, ami azt jelentené, hogy az európai szabadalom igénypontja nem lenne így módosítható, mert tágítaná a megadás alkalmával engedélyezett oltalmi kört.

A szabadalmat a következő 1. igényponttal engedélyezték:

Humán alfa-glükózidáz-sav alkalmazása gyermeki Pompe-betegség kezelésére alkalmas gyógyszer előállításában, ahol a humán alfa-glükózidáz-sav 100-110 kD alakban van, ahol a gyógyszert intravénásan kell adagolni, és ahol a kezelést legalább négy héten keresztül kell folytatni.

A felszólalási eljárás alatt a felszólalási osztály a következő módosított igénypontot találta engedélyezhetőnek:

Humán alfa-glükózidáz-sav 100-110 kD alakban gyermeki Pompe-betegség kezelésében való alkalmazáshoz, ahol a humán alfa-glükózidáz-savat intravénásan kell alkalmazni, és ahol a kezelést legalább négy héten keresztül kell folytatni.

Az egyik felszólaló fellebbezést nyújtott be azon az alapon, hogy az 1. igénypont módosítása az ESZE 123(3) cikkébe ütközik.

A tanács megállapította, hogy a módosítás ütközik az ESZE 123(3) cikkével, mert túlterjeszkedik az engedélyezett oltalmi körön. Döntésében a tanács utalt a G 2/88 döntésre, amely megállapítja, hogy az ESZE 123(3) cikke szerint alkalmazandó próba annak megállapításából áll, hogy az igénypont által meghatározott tárgy többé vagy kevésbé szűken van-e meghatározva a módosítás eredményeként. Ugyanez a próba alkalmazandó az oltalmi kategória megváltoztatásával járó módosítás esetén is.

A jelen esetben a módosítás az igénypont-kategória változását eredményezte egy céllal korlátozott (svájci típusú) eljárási igénypontról céllal korlátozott termékigényponttá [ESZE 54(5) cikk szerinti igénypont]. A G 2/88 szerint (és a T 1780/12 ügyre vonatkoztatva is) a fellebbezési tanács megismételte azt az általánosan elfogadott elvet, hogy egy konkrét fizikai tevékenységre vonatkozó igénypont (vagyis egy eljárási, alkalmazási stb. igénypont) kevesebb oltalmat ad, mint egy magára a fizikai egységre vonatkozó igénypont.

A szabadalomtulajdonos megpróbált azzal érvelni, hogy az ESZE 64(2) cikkét – amely megállapítja, hogy egy eljárási igénypont által nyújtott oltalom kiterjed az ezen eljárás által

közvetlenül kapott termékekre is – kell figyelembe venni, amikor azt kívánjuk megállapítani, hogy a módosítás új anyag bevezetését jelenti-e. A szabadalomtulajdonos szerint egy svájci típusú igénypont egy termék előállítására irányul, és ezt az eljárást semmiféle műszaki jellemző sem korlátozza, az eljárás nem lehet korlátozó az általa kapott semmilyen termékekre. Inkább a sajátos orvosi alkalmazás a korlátozó tényező, és ez azonos mind az engedélyezett, mind a módosított igénypontban. A tanács azonban úgy döntött, hogy még ha figyelembe veszik is az ESZE 64(2) cikkét, a két igénypont eltérő mennyiségű oltalmat nyújt.

A tanács elfogadta azt az álláspontot, hogy a 100-110 kD alakban csomagolt humán alfa-glükózidáz-savat tartalmazó gyógyszer, amelyet elláttak a gyermeki Pompe-betegségtől *eltérő* kezelésre vonatkozó használati utasítással, beletartozik a módosított 1. igénypont oltalmi körébe, *ha* az így csomagolt gyógyszert gyermeki Pompe-betegség kezelésére használják. Ez azon a logikán alapszik, hogy a módosított 1. igénypont egy cél által korlátozott termékigénypont, amely oltalmat nyújt, ha a humán alfa-glükózidáz-sav vonatkozó alakját gyermeki Pompe-betegség kezelésére használják. Ezzel szemben a fellebbezési tanács szerint az engedélyezett 1. igénypont által nyújtott oltalom nem terjed ki az ilyen alkalmazásra, mert a svájci típusú eljárási igénypont közvetlen terméke egy olyan gyógyszer, amely olyan utasításokkal van csomagolva és ellátva, amelyek gyermeki Pompe-betegség kezelésére való felhasználásra vonatkoznak. Ezért a szabadalmat úgy módosították, hogy oltalmi körét bővítették, ami miatt teljes terjedelmében megvonták.

Bár a svájci típusú igénypont-szövegezést az ESZH új bejelentések esetén már nem fogadja el, 2011. január 28. előtti bejelentési nappal (vagy, ha alkalmazható, elsőbbségi időponttal) azonban még valószínűleg engedélyezni fog számos bejelentést ilyen alakú igénypontokkal. Ezért az európai bejelentőknek tudatában kell lenniük annak, hogy az igénypont-kategória megváltoztatása svájci típusú igénypontról termékigénypont-kategóriára – más alap hiányában – valószínűleg hozzáadott anyagot képez.

Európai Unió

Az Európai Parlament 2016. április 16-án megszavazta a kereskedelmi titkokra vonatkozó irányelvet (Trade Secrets Directive).

A szavazás nem volt egyhangú, mert egyesek féltették a sajtószabadságot.

Az irányelv harmonizálja az Európai Unióban a kereskedelmi titkokra vonatkozó törvényt, meghatározza, hogy mi képez kereskedelmi titkot és az hogyan oltalmazható, közös rendszabályokat szolgáltat arra az esetre, ha valahol jogtalanul jutnak kereskedelmi titkokhoz, és szabályokat állít fel a bizalmas információ oltalmára jogi eljárásokban. Az irányelv minimális követelményeket állít fel arra az esetre, amikor egy kereskedelmi titokkal visszaéltek. Így egy tagállam, ha törvénybe iktatja az irányelvet, messze ható oltalmat tud biz-

tosítani a kereskedelmi titkok számára, feltéve, hogy figyelembe vesz az irányelvben levő bizonyos biztosítékokat.

Az irányelv formai elfogadását és az Európai Unió hivatalos lapjában való publikálást követően fog hatályba lépni.

Az Európai Unió tagállamainak az irányelvet annak hatálybalépésétől számított két éven belül kell beiktatniuk nemzeti törvényükbe. Ennek alapján az várható, hogy az Európai Unió tagállamai az irányelv alapján 2018. közepéig új törvénnyel fognak rendelkezni a kereskedelmi titkok oltalmáról.

Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala

A) A Belső Piaci Harmonizációs Hivatal neve 2016. március 23-tól kezdve az *Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala* (European Union Intellectual Property Office, EUIPO) lett. A hivatal a nevezett napon védjegybejelentések esetén osztályonkénti illetékrendszert vezetett be, és ez a rendszer vonatkozik a közösségi védjegyek (amelyeket a fenti időponttól kezdve európai uniós védjegyeknek neveznek) megújítására is. Az új rendszert új díjrendszer kíséri, amelynek alapján a megújítások lényegesen olcsóbbak lettek, a három vagy több osztályra vonatkozó védjegybejelentések díja azonban emelkedett. Az alábbiakban az új hivatali díjakat ismertetjük átlagos védjegybejelentések és megújítások esetén.

a) Hivatali bejelentési díjak

Az osztályok száma	Új hivatali bejelentési díjak	Régi hivatali bejelentési díjak
1 osztály	850 EUR	900 EUR
2 osztály	900 EUR	900 EUR
3 osztály	1050 EUR	900 EUR
További osztályonként	150 EUR	150 EUR

b) Hivatali megújítási díjak

Az osztályok száma	Új hivatali megújítási díjak	Régi hivatali megújítási díjak
1 osztály	850 EUR	1350 EUR
2 osztály	900 EUR	1350 EUR
3 osztály	1050 EUR	1350 EUR
További osztályonként	150 EUR	400 EUR

Az olyan, 2016. március 23-án lejárt közösségi védjegyek esetében, amelyeknek a megújítási díját már március 23-a előtt befizették, az EUIPO visszafizeti a megújításidíj-különbözetet. Itt megemlítyük, hogy az új díjszerkezet alapján a védjegyek megújítását a

lejárat napjától kezdve kell kérni, nem pedig annak a hónapnak az utolsó napjától kezdve, amelyben a lejárat bekövetkezik (miként a régi rendszerben).

B) A gépkocsigyártó *Ford* vállalat nemrég törlési keresetet nyújtott be az EUIPO-nál a *Torq* vállalat TORQ közösségi védjegye ellen, amelyet gépkocsik keréktárcsáin való felhasználásra lajstromoztak. A két védjegy hasonlóságát az alábbi rajzok alapján lehet megállapítani:

A Ford nem az összetévesztés veszélye, hanem saját védjegyének hírneve alapján nyújtott be keresetet a Torq védjegye ellen, ami stratégiaileg helyes döntésnek tűnik, mert nehezebb egy védjegy-elővizsgálatot meggyőzni a hasonlóság fennállásáról, mint a saját védjegy hírnevére hivatkozva bizonyítani a kereset megalapozottságát.

Az EUIPO megerősítette, hogy a FORD védjegy híres márkanév, emellett hasonlóságot is látott a két védjegy között, és ezért valószínűnek találta, hogy a közönség a kérdéses termékek (keréktárcsák) között kapcsolatot talál. Innen az EUIPO-nak csak egy kis lépést kellett tennie annak megállapításáig, hogy a Torq tisztességtelen előnyre kíván szert tenni a Ford védjegyéből.

Észak-Korea

A) A Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) bejelentette, hogy Észak-Korea csatlakozott a Szingapúri Védjegyjogi Egyezményhez (Singapore Treaty on Law of Trademarks), amely közös előírásokat szab meg a védjegylajstromozás területén. Ez a nemzetközi szerződés Észak-Koreában 2016. szeptember 13-án lépett hatályba.

B) Észak-Korea kormánya 2016. június 13-án a Szellemi Tulajdoni Világszervezete (WIPO) genfi irodájánál letétbe helyezte az ipari minták nemzetközi lajstromozására vonatkozó Hágai Megállapodáshoz való csatlakozás okmányát. A nemzetközi egyezmény Észak-Koreára nézve 2016. szeptember 13-án lépett hatályba.

Finnország

A finn kormány javaslatot dolgoztatott ki a finn védjegy törvény módosítására, és azt 2016. március 3-án terjesztette be a parlamentnek. A módosított törvény 2016. szeptember 1-jén lépett hatályba. Az új védjegy törvény értelmezése könnyebb és egyértelműbb lesz mind a bíróságok, mind a védjegy tulajdonosok számára.

A korábbi finn védjegy törvény az 1964. évi törvényen alapult, amelyet az évek folyamán több ízben módosítottak. A törvény teljes reformjának szükségességét egy 2001. évi miniszteri jelentésben is elismerték. A korai 2010-es években egymás után két miniszteri jelentést is készítettek. Minthogy azonban a védjegy törvény reformját a Gazdasági Minisztérium nem tekintette elsődleges feladatnak, az átfogó változtatást többször elhalasztották. A most elkészített kormányjavaslat célszerűbbnek tekintette, hogy majd később készítsenek egy teljes reformot az új európai uniós védjegy irányelvnek megfelelően.

Az európai uniós törvény elsőbbségének elve szerint az uniós jogalkotási elvek az esetjogban előnyt élveznek a nemzeti törvényekkel szemben, ha ütközés van a kettő között. A korábbi finn védjegy törvény nem volt korszerűnek tekinthető az irányelv és az esetjog bizonyos szempontjaiból. A javasolt módosítások nem változtatták meg magát a jogi állapotot, mert a finn bíróságok már az irányelvet és az esetjogot alkalmazták, amikor a törvény nem bizonyult kielégítőnek.

A védjegy törvény most javasolt módosításai tisztázzák a jogi helyzetet, és jobban tükrözik az irányelvet és az európai uniós esetjog jelenlegi értelmezését.

A módosított törvény 1. fejezete, amely általános rendelkezéseket tartalmaz, teljesen meg van újítva. Szintén módosultak – többek között – a védjegylajstromozásra vonatkozó egyéb rendelkezések. Az alábbiakban néhány fontosabb változást foglalunk össze.

– Beiktattak egy rendelkezést a „kettős identitásról”. Nem lesz szükség a megtévesztés valószínűségének igazolására, ha mind a védjegyek, mind az áruk és a szolgáltatások azonosak.

– Beiktatták a „megkülönböztetőképesség” definícióját. Emellett a törvény tartalmaz egy rendelkezést, amely megállapítja, hogy lehetséges a védjegy használata útján megszerezni megkülönböztetőképességet.

– Az új törvény külön megállapítja, hogy a védjegy tulajdonosnak nincs joga megtiltani olyan tevékenységeket, amelyek a korlátozások körébe esnek, és az ipari és kereskedelmi ügyekben a tisztességes gyakorlat körébe tartoznak.

– Az új törvény tartalmazza a rosszhiszeműség fogalmát mint a lajstromozás elutasításának okát. Lajstromozás nem lehetséges, ha a bejelentő rosszhiszeműen járt el.

Az új uniós védjegy irányelvet 2019. január 15-ig kell az uniós tagállamoknak törvénybe iktatniuk. Erre tehát a finn kormánynak még több mint két éve van.

Franciaország

A francia parlament már megtárgyalta a francia szellemitulajdon-védelmi törvénynek azt a módosítását, amely a szabadalmazásból nem csupán a növények és állatok előállítását célzó, lényegileg biológiai eljárásokat, hanem az ilyen eljárásokkal kapott termékeket, valamint azok részeit és genetikai alkotórészeit is kizárja.

A törvénytervezet törvénybe iktatása 2016 végéig várható.

A francia törvényváltoztatás ütközik az Európai Szabadalmi Hivatal 2015. március 25-én a „Paradicsom II-” és a „Brokkoli II-ügyben” G 2/12 és G 2/13 számmal hozott döntésével, amelyekben a Bővített Fellebbezési Tanács megállapította, hogy a lényegileg biológiai eljárások szabadalmazásból való kizárása nem terjed ki az ezekkel az eljárásokkal kapott termékekre. A tanács ugyanakkor emlékeztetett arra, hogy az ő szerepe az Európai Szabadalmi Egyezmény értelmezése a nemzetközi egyezmények értelmezésének elfogadott általános elveit alkalmazva, és hogy nincs felhatalmazva törvényhozói ügyekbe való beavatkozásra. Ezért felhívta a nemzeti törvényhozókat a nemzeti törvények szövegének módosítására, ha ezt szükségesnek tartják.

A francia kormány kijelentette, hogy a fenti biodiverzitási törvénytervezettel határozott politikai üzenetet kíván küldeni Európa többi országának, tudva azt, hogy Hollandia 2010-ben a holland szabadalmi törvény 3. cikkében és Németország 2013-ban a német szabadalmi törvény 2a cikkében már hasonló rendelkezéseket hozott. A jövő dönti el, hogy ez a francia felhívás mennyire lesz eredményes.

Globális IP-index

A 2016. június 14-én a *Taylor Wessing* cég által kiadott Globális szellemi tulajdoni index (Global Intellectual Property Index, GIPI) 5. kiadása 43 ország szellemi tulajdon-védelmi rendszerét hasonlítja össze hozzáférhetőség, a jogérvényesítés könnyűsége és a jogi rendszer alapján.

A jelentés az 5. kiadásban lefedi a szellemi tulajdon-védelem valamennyi szempontját, ideértve a szabadalmakat, a védjegyeket és a szerzői jogot, valamint a mintákat és az adatvédelmet. Az eredményeket a szellemi tulajdon-jogok tulajdonosainak és használóinak globális áttekintéséből gyűjtötték össze, 61 objektív tényező több mint 8500 értékeléséből. A jelentésben új országgént szerepel Egyiptom, Kolumbia, Malajzia, Nigéria, Norvégia, Tajvan és Vietnam.

Az általános értékelésben az első helyet Hollandia foglalja el. Ezt annak köszönheti, hogy kitűnő a jogérvényesítésben és a szabadalmak kihasználásában; nagyra értékelik a szakjogászeit; nagyon gyakorlottak a jogászai és a szabadalmi ügyvivői; és költséghatékonyak a jogi eljárásai.

A szerzői jogban is Hollandia foglalja el az első helyet, elsősorban a kedvező jogérvényesítés és a költséghatékonyaság miatt, de kedvező az eljárások gyorsasága és a döntések következetessége is.

Minták vonalán az Európai Közösség foglalja el az első helyet, ezt Hollandia és Németország követi.

India

A) Az Indiai Szellemi Tulajdoni Hivatal vezetője a hivatalos közlönyben közölte, hogy 2016. május 16-án hatályba lépnek a szabadalmi törvény módosító rendelkezései. A legfontosabakat röviden az alábbiakban foglaljuk össze.

- Az induló (start-up) vállalkozásokat jogi személynek ismerik el.
- A szekvencialisták maximális hivatali díját 120 000 INR-ben (közelítőleg 1787 USD) rögzítik.
- Az első elővizsgálati végzés megválaszolási határidejét a korábbi 12 hónapról 6 hónapra csökkentik.
- Gyorsított vizsgálatot kérhet az olyan bejelentő, aki Indiát jelölte meg nemzetközi kutatóhatósággként (International Searching Authority, ISA) vagy nemzetközi vizsgálóhatósággként (International Preliminary Examining Authority, IPEA), vagy „start-up” vállalatok.
- Bevezetik a videokonferencia útján tartott szóbeli meghallgatásokat.

B) A *Mitsubishi Pharma Corporation* (Mitsubishi) „Prolin-származék sója és szolvátja, valamint eljárás azok előállítására” címmel szabadalmi bejelentést nyújtott be az Indiai Szabadalmi Hivatalnál. Az 1. igénypont szövege a következő volt:

1. 3-{{(2S,4S)-4-[4-(3-metil-1-fenil-1H-pirazol-5-il)piperazin-1-il]pirrolidin-2-il-karbo-nil}-tiazolidin vagy annak szolvátja.

(Az 1. igénypont szerinti vegyületet a továbbiakban teneligliptinnek nevezzük.)

2. Teneligliptin-hidrobromid vagy annak szolvátja.

E bejelentés ellen az engedélyezés előtti közzététel után felszólalt a *Lupin Ltd.* (Lupin), egy jól ismert indiai gyógyszergyár.

A Lupin a következő okok alapján kérte a bejelentés elutasítását:

- a) újdonsághiány;
- b) feltalálói tevékenység hiánya; és
- c) az indiai szabadalmi törvény 3(d) cikke alapján a gyógyászati hatékonyság hiánya.

A felek érvelését az alábbiakban foglaljuk össze.

A *Lupin érvei*

- a) A Lupin D1 újdonságrontó anterioritásként a bejelentő által is hivatkozott US2004/0106655 sz. amerikai bejelentésnek megfelelő WO2002014271 sz. nemzetközi bejelentésre hivatkozott.
- b) A D1 anterioritás ismerteti a teneligliptin vegyületet, annak gyógyászatilag elfogadható sóit, ideértve a szervesetlen savaddíciós sókat, például a HCl-sót, a HBr-sót stb. is, valamint azok előállítási eljárását. A D1 anterioritás egy példában kinyilvánítja a 3HCl-sót, és így nincs újdonság a HBr- vagy a 2,5HCl-só előállításában.
- c) A bejelentés leírása és igénypontjai nem tesznek különbséget a sók között, és az állítólagos találmányban semmi sem bizonyítja, hogy a D1 anteriorításban kinyilvánított sók nem szolgáltatnak hasonló eredményeket az említett összes sók esetében.

- d) A Lupin továbbá a D2 (US2004/0259883) anterioritásra hivatkozott, amely a teneligliptinhez, különösen a teneligliptin 3HCl-hez hasonló vegyületeket ismertet.
- e) A Lupin további anterioritásként hivatkozik a D3 dokumentumra, amely Gould, P. L. „Só kiválasztás alapgyógyszerek számára” című cikke [megjelent az International Journal of Pharmaceutics-ben (33, 201-217, 1986)].
- f) A Lupin rámutatott, hogy a kifogásolt találmány valamennyi sóra vonatkozott, de a felszólalási eljárásban korlátozta bejelentését a 2,5HBr-sóra. Így a HBr-sóval kapcsolatban a felszólalási eljárásban ismertetett tulajdonságok az eredeti bejelentésben nyilvánított valamennyi sóra is vonatkoztak.
- g) A Lupin az indiai védjegy törvény 3(d) cikkére hivatkozva azzal érvelt, hogy a teneligliptin, annak sói, valamint a velük kapcsolatos polimorfizmus jelensége a technika állásából ismert. A feltalálók csupán bizonyos alakokat állítottak elő, így a 2,5HCl-sót, a 2,5 HBr-sót, azok szolvátjait és hidrátját, továbbá kristályformáit. A találmány nem ismerteti azok gyógyászati hatékonyságát, ezért a 3(d) cikk alapján nem szabadalmazható. A leírásban nincs olyan adat, amely azt mutatná, hogy az igényelt összes só stabilitás, higroszkóposság és oldhatóság stb. területén előnyös. Nincs adat a szinergikus tulajdonság bizonyítására sem.

A Mitsubishi érvei

- a) A HCl-só stabilitása, biohosszférhetősége és reprodukálhatósága nem jó, és ezek a vegyületek nem voltak kristályokká alakíthatók. A Mitsubishi váratlanul állapította meg, hogy a 2,5HBr-só kristályokat tud képezni, és stabil.
- b) A D1 dokumentum valóban a legközelebbi technika állását képezi, de Markush-típusú vegyületeket ismertet, míg saját bejelentése a 2,5HBr-só elkülönítésére összpontosít.
- c) Minthogy a HCl-só kristályainak kialakítása nehézségekbe ütközik, senki nem próbálkozna a HBr-sóval, mert ismert, hogy ami érvényes a HCl-re, az alkalmazható a HBr-re is. Ezért váratlan esemény a kristályok kialakulása.
- d) Még ha a technika állása szerint elő lehet állítani HCl-sót, ez nem jelenti azt, hogy ugyanolyan módon HBr-só is előállítható, és hogy amiért a HCl-só kristályosítása nehézségbe ütközik, nem lehet azt jósolni, hogy ez érvényes a HBr-sóra is.
- e) A feltalálók megpróbálták a teneligliptin 3HCl-sóját a D1 anterioritás példájában leírt módon kristályosítani, azonban nem tudtak kristályokat előállítani.
- f) Az, hogy a HCl-só kristályosítása nehéz eljárás, nem utal arra, hogy a HBr-sót (kristályos alakban is) ugyanazzal az eljárással elő lehet állítani.
- g) A technika állása szerinti vegyületek esetében hiányozott a jobb stabilitás, a biohosszférhetőség és a kisebb higroszkóposság, és a D1 anterioritás a 3HCl-só porított, vagyis nem kristályos alakját ismerteti.
- h) A Mitsubishi kísérleti adatokat szolgáltatott a 2,5HBr-só jobb stabilitásának, kisebb fokú higroszkóposságának és kristályosságának a bizonyítására.

- i) A Mitsubishi bizonyította, hogy a találmány szerinti só nem toxikus, és biztonságosan felhasználható – ezzel hozzájárulva a gyógyászati hatékonysághoz.

A hivatal vizsgálójának a döntése

- A D1 nyomtatvány kinyilvánította a teneligliptin vegyületeket és azok sóit, de nem ismertet összehasonlító kísérleti adatokat az igényelt só és az ismert vegyületek gyógyászati hatékonysága vonatkozásában.
- A teneligliptin 2,5HBr-sójának előállítási eljárása a só szokásos előállítási módszerét jelenti. A leírásban nem történik említés a vegyület gyógyászati hatékonyságáról, sem pedig oldhatóságáról és higroszkóposágáról.
- Az elővizsgáló a D2 dokumentum tanítására is támaszkodott, amely szerint a HCl-só – polárisabb lévén – higroszkóposabb, és a növekvő stabilitás csökkenti a higroszkóposítást. Ezért kézenfekvő arra következtetni, hogy a HBr-só kevésbé higroszkópos, és stabilabb, mint a HCl-só.
- Kísérleti adatokkal nincs alátámasztva az az állítás, hogy a HBr-sónak kisebb a toxicitása és nagyobb a stabilitása. A nagyobb stabilitás egyébként nem szabadalmazható jellemző, hacsak nem párosul lényeges gyógyászati hatékonysággal.
- Az oldhatóság és a higroszkóposítást önmagában nem olyan fizikai tulajdonság, amely hozzájárul a 3(d) cikk követelményeinek a kielégítéséhez.
- A hatékonyságra vonatkozó összehasonlító kísérleti adatok hiánya akadály a szabadalmazhatóságnak.

A fentiek alapján az elővizsgáló elutasította a felszólalást.

C) Az indiai védjegy törvény a jóhiszemű védjegy tulajdonosok számára két lehetőséget biztosít arra, hogy egy másik felet megakadályozhassanak megtévesztően hasonló vagy azonos védjegy lajstromozásából történő hasznoszerzésben. Az első lehetőség azzal kapcsolatos, hogy a védjegyet lajstromozás előtt meghirdetik a védjegyközlönyben, és ekkor fel lehet szólni a védjegybejelentés ellen. Ha ez a lehetőség valamilyen ok miatt nem érhető el, a lajstromozás után helyreigazítási kérelmet lehet benyújtani, de ez csak a jogaiban sértett fél számára engedélyezett. Ugyanakkor felszólalást bárki benyújthat a védjegy lajstromozása ellen. „Jogaiban sértett személynek” olyan fél tekinthető, akit közvetlenül vagy közvetve érint a védjegy lajstromozása.

Nemrég az *Adidas* kért helyreigazítást, és kérte egy másik fél által lajstromoztatott *RESPONSE* védjegy törlését a lajstromból. Az *Adidas* arra hivatkozott, hogy a *RESPONSE* védjegyet cipőkre lajstromoztatta az Amerikai Egyesült Államokban és Németországban, továbbá hogy az alperes 2011 óta nem újította meg védjegyét. Emellett az alperes nem jelent meg a Szellemtulajdon-védelmi Adminisztratív Tanács előtt, ami arra utalt, hogy nem állt érdekében védjegyének megvédése, ami indokolta a védjegy törlését a lajstromból.

A tanács azon az alapon utasította el a törlési keresetet, hogy csak az tekinthető jogaiban sértett személynek, aki egy *ex-parte* meghallgatáson megfelelő iratokkal és számlákkal bizonyítja hírnevét és a védjegy használatát. Az *Adidas* azonban nem bizonyította a *RESPONSE*

védjegy használatát, ami miatt nem volt jogaiban sértett személynek tekinthető, és ezért nem tudott a közönség tudatában a védjeggyel kapcsolatban zavart vagy megtévesztést bizonyítani. Így a tanács elutasította kérelmét, ami ellen az Adidas a Delhi Felsőbíróságnál (Delhi High Court, DHC) nyújtott be fellebbezést. Ez a bíróság azonban úgy döntött, hogy a „jogaiban sértett személy” kifejezést tágan kell értelmezni, és ez olyan félre is kiterjed, akinek a lajstromozási kérelmét egy másik védjegytulajdonos hasonló védjegyének korábbi lajstromozása miatt elutasították, vagy akinek a védjegye ellen felszólaltak.

A DHC törvényellenesnek minősítette a tanácsnak azt a megállapítását, hogy „nem lehet jogaiban sértett személyről beszélni, ha a védjegyek és az áruk azonosak”.

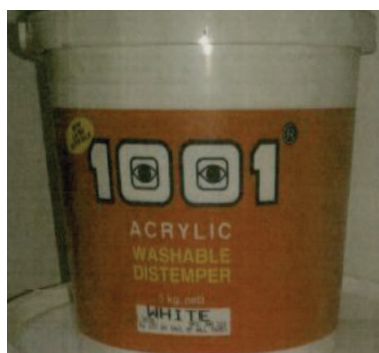
A bíróság azt is megállapította, hogy bár a tanács szerint az Adidas nem bizonyította a RESPONSE védjegy használatát, egyidejűleg megjegyezte, hogy az – ha egyáltalán az Adidas által – 2005 után történt. Ezt a megállapítást a DHC a tényekkel ellenkezőnek tekintette, és ezért hatályon kívül helyezte a tanács döntését, az ügyet pedig újbóli megfontolás végett annak visszautalta.

D) Az indiai védjegy törvény elvei megengedik bármely kereskedő számára, hogy számokból álló védjegyet használjon. A DHC a *Mona Aggarwal & Anr. (Mona) v. Glossy & Plants Pvt. Ltd. & Anr. (Glossy)*-ügyben nemrég ilyen ügyben döntött.

A Glossy azt állította, hogy az „1001” számvédjegyet a Monánál korábban, mégpedig 1946 óta használja. Azt is állította, hogy ez a védjegy megkülönböztető jelleggel rendelkezik a két középső zéró számjegy szemre emlékeztető jellege miatt. A Glossy védjegyét festékekkel, falfestékekkel, lakkokkal és hasonlókkal kapcsolatban használta, vagyis nem volt kapcsolat az áruk és a védjegy között, ami növelte a védjegy megkülönböztetőképességét.

A Mona azt állította, hogy a kifogásolt „6004” védjegyet 2011 óta használja, és véletlenszerű volt hasonló jellegű árukon a hasonló színelrendezés és csomagolás.

Az egyesbíró a két védjegy összehasonlítása és az „egy átlagos intelligenciájú ember tökéletlen emlékezőképességgel” próba alkalmazásával azt állapította meg, hogy első pillantásra a két védjegy megtévesztően hasonlít egymáshoz.

A Glossy védjegye

A Mona védjegye

A hasonló „szemelrendezés” és színkombináció valóban megtéveszthette a fogyasztókat. Ennek alapján a bíró eltiltotta a Monát a „6004” védjegy kereskedelmi célokra való további használatától.

E döntés ellen a Mona a fellebbezési bíróságnál (Appeal Court, AC) keresett jogorvoslatot, és ugyanakkor védjegyének megváltoztatására tett javaslatot a pereskedés megszüntetése érdekében. A Glossy azonban továbbra is kifogásolta a Mona védjegyét, és azon a véleményen volt, hogy a megváltoztatott formában írt „6004” szám megtévesztően hasonlít a saját védjegyéhez.

A bíróság szerint egy számnak egy fél által a termékein történő használata önmagában nem gátol meg egy másik felet eltérő számok védjegyként való használatában. A Monát felszólította védjegyének olyan megváltoztatására, hogy az ne okozzon a Glossy védjegyével való összetévesztést. Tehát engedélyezte a Mona védjegyének a megváltoztatását, és ezzel egyrészt meggátolta a további bitorlást, másrészt lehetővé tette a Mona számára, hogy törvényesen tovább kereskedhessen áruival.

Izrael

Az Izraeli Szabadalmi Hivatalnál 2015-ben 6904 új szabadalmi bejelentést nyújtottak be. 2010 óta ez a legmagasabb szám, azonban lényegesen kisebb a 2006–2008-ban benyújtott bejelentések számánál.

A 2015-ben benyújtott bejelentések kapcsán jelentős növekedést lehet észlelni a vegyészeti, az élettudományok- és a számítógép-vonatkozású találmányok területén.

Japán

A) A Japán Szabadalmi Hivatal 2016. március 25-én bejelentette, hogy külföldi bejelentéseket bármilyen nyelven be lehet nyújtani. Korábban a japántól eltérő nyelven csak angol nyelvű bejelentéseket fogadtak el. A japán nyelvű fordítást az elsőbbségi naptól számított 14 hónapon belül kell benyújtani.

B) A Szellemitulajdon-védelmi Felsőbíróság 2015. június 10-i döntése egy olyan ügyre vonatkozik, ahol a szabadalmi bejelentő elégedetlen volt az elővizsgáló szabadalmat engedélyező döntésével, és ezért e döntés ellen fellebbezést nyújtott be arra hivatkozva, hogy az elővizsgáló hibásan hozta meg az engedélyező végzést.

A felsőbíróság az alábbi indokolással utasította el a fellebbezést:

(i) Az adminisztratív fellebbezési törvény 195-4 cikke szerint egy elővizsgáló szabadalmat engedélyező döntése nem képezheti fellebbezés tárgyát.

(ii) A kérdéses fellebbezést az elővizsgáló engedélyező végzését követő hat hónapos törvényes határidő eltelté után nyújtották be, bár az adminisztratív ügyekben folytatott pe-

reskedésre vonatkozó törvény alapján jogorvoslati kérelmet lehet benyújtani az elővizsgáló szabadalmat engedélyező döntése ellen.

Az elutasító döntés indokolása szerint előfordulhat, hogy az elővizsgáló által végzett vizsgálat befolyásolhatja a japán szabadalmi rendszer alapját, amely az érdemi elővizsgálat elvét fogadja el. Ebben az esetben, miként az alperesek állítják, ha az elővizsgáló egyáltalán nem vizsgálta a bejelentést, vagy az általa végzett tevékenység lényegileg ezzel egyenértékűnek tekinthető, az elővizsgáló döntését olyannak kell tekinteni, hogy az a törvény által előírt vizsgálat hiánya miatt komoly törvénytelenéget jelent. A vizsgálati irányelvek fényében meg lehet állapítani, hogy az elővizsgáló figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a bejelentés módosítása új anyag bevitelét jelentette. Az elővizsgáló azonban a szabadalmat annak a vizsgálatát követően engedélyezte, hogy az igényelt találmány a kérdéses módosítás után kielégíti-e a szabadalmazhatósági követelményeket a feltalálói tevékenység, az igénypontok világossága és az igényelt találmány kellő kinyilvánítása szempontjából. Ezért nem lehet azt mondani, hogy észszerűtlen a találmány elővizsgáló általi megfontolása és annak az eredménye. Az elővizsgáló vizsgálata összességében nem értékelhető olyanként, hogy nem követte az előírt vizsgálati követelményeket, vagy hogy egyenértékű a vizsgálat hiányával.

C) A *CosMED Pharmaceutical Co. Ltd. (CosMED) v. JPO Commissioner*-ügyben a Szellemitulajdon-védelmi Felsőbíróságnak egy minta lajstromozhatóságának a kérdésében kellett döntenie.

Az ügy előzménye, hogy CosMED 2012. december 28-án a Japán Szabadalmi Hivatalnál mintabejelentést nyújtott be egy „Mikrotű-tapasz” elnevezésű árucikk egy részére. A hivatal azonban a mintabejelentést elutasította. Ezért a CosMED szóbeli tárgyaláson való meghallgatását kérte, amire 2015. január 15-én került sor. Ezt követően a hivatal megállapította, hogy a mintát egy szakember a mintabejelentés benyújtása előtt könnyen ki tudta gondolni a Japánban és külföldön ismert alak, rendszer és színek vagy azok kombinációja alapján, és hogy a minta a japán mintatörvény 3(2) cikke alá esik, ezért nem lajstromozható.

E döntés ellen a CosMED 2015. március 9-én a Szellemitulajdon-védelmi Felsőbíróságnál nyújtott be fellebbezést, azt állítva, hogy a hivatal döntését hatálytalanítani kell, mert az nem helyesen ismerte fel a minta szerkezetét, és tévedett annak eldöntésében, hogy a minta kreatív-e vagy sem.

A bíróság elutasította a CosMED fellebbezését. Döntése megállapította, hogy a minta megalkotásának célja az orrcimpák oldaláról a szájig terjedő redő (az orrlyukaktól az arc alsó részén terjedő ráncok) csökkentése volt. A hivatali elővizsgáló három lajstromozott japán mintát nevezett meg az arcmaszkok területéről, amelyek szépségápoló anyagok és orvosságok bőrbe hatolását lehetővé tevő eszközökre vonatkoztak, és a mintabejelentés időpontja előtt már nyilvánosságra jutott alábbi két vonást mutatták: (i) a hatékony rész a termék központi részének belsejében van elhelyezve olyan módon, hogy alakja majdnem megegyezik a teljes termék körvonalának alakjával, és (ii) az eltérő szélességű tapadó rész a hatékony rész külső területén van elhelyezve. Más szavakkal: a tapadó rész a termék bizo-

nyos részein keskenyebb (a tapadó felület kisebb), és más részein szélesebb (a tapadó felület nagyobb).

Másrészről a hivatali elővizsgáló azt állította, hogy bármely szakember könnyen létre tudná hozni a mintát a megnevezett mintalajstromozások alapján.

A CosMed ennek az ellenkezőjét állította, mert a hivatal által megnevezett egyik lajstromozott minta sem mutatja vagy javasolja azt a motívumot, hogy „a tapasz tapadó része úgy van kialakítva, hogy fedje az orrcimpa (nazolabiális) ráncát; konkrétan: a tapadó rész alakja keskenyebb a orrcimpákhoz és a szájhoz közelebbi területen, és szélesebb a jobb- és baloldali területen és a távolabbi területeken.

A mintatörvény 3(2) cikke azonban ismerteti a mintalajstromozás követelményeit, megállapítva, hogy egy minta lajstromozható, kivéve ha egy szakember azt könnyen meg tudta alkotni Japánban már nyilvánosan ismert alak, terv vagy színek vagy azok kombinációja alapján. E rendelkezés szerint a vizsgált mintának a szakember szempontjából és a nyilvánosan ismert motívumok fényében alkotó jellegűnek kell lennie. Arra tekintettel, hogy a minta szerinti termék feladata orvosi és kozmetikai anyagok beszívódásának az elősegítése, és mert a termék az arc bármelyik részén alkalmazható, a bíróságnak, amikor meghatározza, hogy a minta kreatív jellegű-e vagy sem, nem kell figyelembe vennie azt a motívumot, hogy a minta az arc bizonyos részein különösen előnyösen alkalmazható.

Ezért, minthogy a Japán Szabadalmi Hivatal döntése nem tartalmaz hibát, amikor azt állítja, hogy a minta könnyen kidolgozható lenne egy szakember által, a CosMED állításait alaptalannak lehet minősíteni.

D) A Tokiói Körzeti Bíróság 29. tanácsának 2015. április 27-i ítélete a PITAVA védjegy lajstromozhatóságával kapcsolatban megállapította, hogy a védjegy közrendbe és közérkölcsebe ütközik:

„A japán védjegy törvény 4. cikke (1) bekezdésének (vii) albekezdése leszögezi, hogy nem lajstromozható az olyan védjegy, amely valószínűleg károsítja a közrendet. Olyan esetben, amikor egy személynek engedélyezik, hogy kizárólagosan használjon egy védjegyet bizonyos megjelölt árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban, ha ez a kizárólagos használat úgy tekinthető, hogy túlságosan káros a társadalom számára, ésszerű azt gondolni, hogy a védjegy az említett cikk hatálya alá esik.”

„Feltételezhető, hogy a felperes abból a jogellenes célból nyújtott be védjegybejelentést, hogy másokat meggátoljon a szabadalmi jog lejárta után a generikusgyógyszer-piacra való belépésben. Ésszerű megállapítani, hogy ha a felperesnek megengedik, hogy kizárólagosan használja a védjegyet a megjelölt árukra, nevezetesen a kalcium-pitavasztatint tartalmazó gyógyszerekre, ez ésszerűtlenül korlátozná azok használatát a gyógyszerek közötti összetévesztés megakadályozására (és ennek következtében gyógyszerek helytelen adagolása által okozott balesetek megelőzésére). Ezért az ilyen kizárólagos használat a közérdekebe ütközik, és alapvetően nélkülözi a szociális törvényességet. Ugyanakkor természetesen a felperes, vagyis az eredeti gyógyszert gyártó és árusító vállalat érdekében áll az a törekvés, hogy

meggátolja a generikus gyógyszerek piacra jutását. Ebben az esetben azonban a felperesnek magára a gyógyszerre vonatkozó szabadalmi jogát kell gyakorolnia. A közérdek szempontjából nem engedhető meg azt állítani, hogy a japán karakterekkel írt és 'pitava'-nak ejtett védjegy, amelyet a 'kalcium-pitavasztatin' hatóanyag rövidítéseként használnak, és amely az alperes által gyártott minden egyes pirula felületére rá van nyomva, hogy meggátolja a gyógyszerek közötti összetévesztést, hasonlít a szabványos betűkből álló PITAVA védjegyre. Az ilyen állítás a közérdek szempontjából megengedhetetlen."

E) A Szellemtulajdon-védelmi Felsőbíróóság Első Osztályának 2015. február 25-i döntése fenntartotta a Japán Szabadalmi Hivatalnak az IGZO elektronikus készülékekre és azok alkatrészeire lajstromozott védjegy törlésére vonatkozó döntését azzal az indokolással, hogy a védjegy a szokásos módon csupán az áruk anyagát jelzi.

„Az IGZO védjegy egy új anyagot jelöl, amelyet az elektronikai iparban képernyőkön és félvezetőkben kívánnak felhasználni. Az üzletfelek, akik a megjelölt áruknak a kereskedői vagy a fogyasztói, az IGZO védjegyet oxidot jelentő szóként ismerik, amely oxidot elektronikus készülékek széles körének a teljesítményjavítására használják. Ezért észszerű feltételezni, hogy tekintet nélkül a megjelölt bármelyik áruban esetleg felhasznált oxid mennyiségére, a kereskedők és a fogyasztók általában felismerik, hogy a védjegy ezeknek az áruknak a fontos nyersanyagát jelöli meg.”

F) A Japán Szabadalmi Hivatal 2016. május 25-én nyilvánosságra hozta a Japánban benyújtott, nem hagyományos védjegybejelentések számát, valamint azt, hogy e bejelentések közül hányat lajstromoztak.

A hivatal 2015. április 1-jétől kezdve fogadott el nem hagyományos védjegybejelentéseket, amelyek száma 2016. május 25-ig 1275 volt, és ezek közül 66-ot lajstromozott a következők szerint:

- a hangvédjegy-bejelentések száma 410, ezek közül 32-t lajstromoztak;
- a mozgást bemutató védjegybejelentések száma 89, ezek közül 28-at lajstromoztak;
- a helyzetet bemutató védjegybejelentések száma 287, ezek közül 5-öt lajstromoztak;
- a hologram-védjegybejelentések száma 16, ezek közül egyet lajstromoztak.

A nem hagyományos védjegybejelentések közül a legtöbb színre vonatkozott: 473 színvédjegy-bejelentés közül egyet sem lajstromoztak.

G) 2016. április 12-én a Szellemtulajdon-védelmi Felsőbíróóság megváltoztatta a Japán Szabadalmi Hivatal fellebbezési tanácsának döntését, és megállapította, hogy az 5 517 482 sz. védjegylajstromozás nem hasonlít a hivatal által megnevezett védjegyekhez, ezért érvényes. A megtámadott, japán írásmóddal lajstromozott, 5 517 482 sz. védjegy a 14. áruosztályban karórákra, órákra és hasonlókra volt lajstromozva, és „Furankumiura”-ként volt olvasható.

Lajstromozást gátló védjegyként a hivatal a következőket nevezte meg.

- a) a 4 978 655 sz., a 14. áruosztályban karórákra és órákra japán írásmódú lajstromozott védjegyet, amely FURANKUMYURA-ként olvasandó;

- b) a 2 701 710 sz., a 14. áruosztályban karórákra és órákra lajstromozott FRANCK MULLER védjegyet;
- c) a 777 029 sz., a 14. áruosztályban időmérő eszközökre lajstromozott FRANCK MULLER REVOLUTION védjegyet.

Bár a bíróság elismerte a hangzási hasonlóságot, megállapította, hogy a megjelenés és a jelentés eltérő. A hivatal által megnevezett védjegyek a híres külföldi FRANCK MULLER védjegyre utaltak, míg a megtámadott védjegy nem volt összetéveszthető, mert a FRANCK MULLER védjegy paródiájának volt tekinthető.

H) A Szellemitulajdon-védelmi Felsőbíróság 2015. december 10-én az *Yves Saint Laurent Parfums (YSL) v. Kitao. com. Inc.* (alperes)-ügyben döntött arról, hogy az alperes által a törlési ügyben beterjesztett iratok elfogadhatók-e a védjegy használatának bizonyítékként.

Az alperes egy részvénytársaság, amely különböző kozmetikumok és szappanok gyártásával és eladásával foglalkozik. Az alperes által a Japán Szabadalmi Hivatalnál 535 017 számmal a 3. áruosztályban parfümökre és ízanyagokra lajstromozott, japán írásmódú védjegyet „Sanroran”-ként kell kiejteni.

Az YSL 2013. december 18-án kérelmet nyújtott be a hivatalnál az alperes védjegyének törlése iránt, azt állítva, hogy a védjegyet sem a védjegytulajdonos, sem a kizárólagos vagy a nem kizárólagos licenctulajdonos nem használta Japánban legalább három egymást követő éven keresztül.

A hivatal a törlési keresetet 2014. december 10-én elutasította, mert azt nem találta kellően megalapozottnak.

Ezután a felperes 2015. április 15-én a Szellemitulajdon-védelmi Felsőbíróságnál nyújtott be fellebbezést, kérve a hivatal döntésének hatálytalanítását. Az 2015. december 10-én az alábbi indokolással elutasította a felperes fellebbezését:

Az alperes 2013. november 25-én eladott egy „Eau de Toilette (Floral Green) elnevezésű illatszerterméket. Egy fényképpel ellátott dokumentum megerősítette, hogy a termékcsomagolás hátoldalához erősített japán felirat azonosnak tekinthető az alperes „Sanroran”-ként olvasandó védjegyével.

Az alperes 2011. február 9-én a *Hatano Shinjunak* egy kikészítés alapjául szolgáló, „Salon Base Cream” elnevezésű krémet adott el. Az eladást egy fényképes dokumentum erősíti meg, amelyet a Hatano Shinju egy alkalmazottja készített, és amelyen a termékcsomag hátuljához erősítve látható az alperes japán írásmódú, „Sanroran”-ként olvasandó védjegye.

Ezért megállapítható, hogy az alperes 2013. november 25-én és 2011. február 9-én olyan termékeket adott el, amelyek csomagolásához hozzá volt erősítve az alperes védjegye. Az alperesnek ez a cselekedete megfelel a japán védjegy törvény 2. cikk (3) bekezdésének (ii) albekezdésében meghatározott használat előírásainak.

Ezzel a ponttal kapcsolatban a felperes azt állította, hogy bár az alperes benyújtott eladást megerősítő dokumentumokat, azokat azonban az alperes üzletfelei készítették, ezért ezek a dokumentumok rendkívül szubjektívek, és nem használhatók bizonyítékként. Emellett

ilyen dokumentumok bármikor könnyen készíthetők, mert bármi becsomagolható olyan csomagolóanyagba, amely az alperes védjegyét viseli. A bíróság azonban megállapította, hogy az alperes üzletfelei által készített és az alperes által benyújtott dokumentumok alaki, tartalmi és hitelességi szempontból nem kifogásolhatóak. A bíróság azt is megállapította, hogy az eladást bizonyító dokumentumok eléggé megbízhatóak ahhoz, hogy a ténymegállapító eljárásban bizonyítékként legyenek felhasználhatók.

A fentiek miatt elismerhető, hogy az alperes, vagyis a védjegy jog tulajdonosa Japánban a vizsgált időszakban használt egy védjegyet, amely azonosnak tekinthető lajstromozott védjegyével. Ezért a bíróság megállapította, hogy a felperes keresetét el kell utasítani.

Kína

A) A Védjegyfellebbezési Tanács döntése szerint az *Andreas Stihl AG. & Co. KG* (Stihl) narancs és szürke színkombinációja lajstromozható Kínában, mert hosszú ideig tartó és széles körű használat által megkülönböztetőképességre tett szert.

A Stihl a világ vezető láncfűrész- és motoroszerszám-gyártója. Termékeit 40 000 kereskedő hálózatán keresztül 160-nál több országban árusítja, és 1971 óta a világon a legtöbb láncfűrész adja el a STIHL márkanévvel.

A Stihl 1995-ben leányvállalatot alapított Kínában, láncfűrészüzletet nyitott, és a fogyasztók számára eladás utáni szervizről gondoskodott. 2005-ben a Stihl a Shandong tartománybeli Qingdaóban nagy termelőüzemet hozott létre. Az elmúlt 20 év folyamán végzett folytonos fejlesztés eredményeként a Stihl termékeit Kína legtöbb városában és tartományában árusítják, így a Stihl a minőségi láncfűrésztermékek kínai piacának több mint 50%-át birtokolja.

A Stihl 1972 óta használja a narancs és a szürke szín kombinációját láncfűrészsein és motoros szerszámain. A Kínában és az egész világon végzett folytonos használat következtében a narancs és szürke színkombináció a Stihlnek és termékeinek a meghatározó szimbólumává vált.

A Stihl 2011. február 22-én a Kínai Védjegy hivatalnál kérelmet nyújtott be a narancs és a szürke szín kombinációjának lajstromozása iránt erdei és kertészeti láncfűrészekre. A hivatal a kínai védjegy törvény 11.1(1) cikke alapján, vagyis arra hivatkozva, hogy a védjegy csak az áruk általános kivitelezését képviselte, elutasította a védjegybejelentést.

A Stihl 2011 szeptemberében a Védjegyfellebbezési Tanácsnál nyújtott be fellebbezést a következő indokok alapján.

- A kérelmezett védjegy színkombináció, nem pedig egy ábrás védjegy, ezért hibás a hivatal elutasítása azon az alapon, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegy a megjelölt áruk általános kivitelezésére vonatkozik.
- A narancs és a szürke szín kombinációja védjegyként az érdekelt közönség számára elegendő megkülönböztetőképességgel rendelkezik ahhoz, hogy azonosítsa és megkülönböztesse a Stihl termékeit más gyártók hasonló termékeitől.

- A hosszú ideig tartó használat és reklámozás következtében a narancs és a szürke szín kombinációja – amelyet a Stihl láncfűrészeken 1972 óta használnak – azt eredményezte, hogy ez a színekombináció
 - kizárólagos és folytonos társítást képez a megjelölt árukkal;
 - Kínában ismertté vált az érdekelt közönség számára; és
 - másodlagos jelentésre tett szert, amely tovább növeli a megkülönböztetőképességet és az elismertséget.

A Stihl, érveinek alátámasztása érdekében, fontos bizonyítékokat nyújtott be, többek között:

- mélyreható piacitudatosság-vizsgálatokat arról, hogy a lajstromoztatni kívánt színekombinációból álló védjegyet társítják a Stihl láncfűrésztermékeivel;
- bennfentesek eskü alatti nyilatkozatait, amelyek a védjegy megkülönböztetőképességét bizonyítják;
- hirdetési és reklámozási adatokat; és
- adminisztratív büntető végzéseket másolatát, amelyeket ipari és kereskedelmi helyi adminisztrációs szervek bocsátottak ki láncfűrészutánzatok gyártói ellen.

A tanács 2015. január 20-i döntésében elfogadta a Stihl érveit, és ideiglenesen elfogadta a narancs és szürke színekombinációra vonatkozó védjegybejelentést, majd három hónap publikációs időszak eltelte után, 2015. augusztus 14-én lajstromozták a védjegyet.

B) A Pekingi Felső Népbíróság nemrég elutasított egy KUNG FU PANDA védjegy lajstromozása iránti kérelmet, amelyet egy védjegybejelentő nyújtott be, és amely ellen a DreamWorks rajzfilmstúdió nyújtott be felszólalást. Az elutasítás érdekes módon elsősorban a DreamWorks filmforgalmazási jogára volt alapozva.

A „Kung Fu Panda” az amerikai DreamWorks által készített, jól ismert rajzfilm. Miután 2008 júniusában Kínában is bemutatták, a film hamarosan kasszasiker lett. A film sikere azonban védjegyfoglalókat is vonzott. 2008 decemberében benyújtottak egy kérelmet a Kínai Védjegyhivatalnál a KUNG FU PANDA szóvédjegy lajstromozása iránt gépkocsitermékekre, így fejtámaszokra és gépkocsiülésekre. A DreamWorks felszólalt a védjegybejelentés ellen, többek között filmkereskedelmi jogaira hivatkozva. Kezdetben azonban kemény harcot kellett folytatnia, mert mind a Védjegyfelülvizsgálati Tanács, mind a Pekingi Közbenső Népbíróság helybenhagyta a védjegy lajstromozását, arra hivatkozva, hogy a kínai törvény nem ismer filmforgalmazási jogot. Ezért a DreamWorks a Pekingi Felső Népbíróságnál nyújtott be fellebbezést.

Döntésében az megállapította, hogy filmcímek, valamint filmszereplők nevei és képei rendelkezhetnek megkülönböztető jelleggel és kereskedelmi értékkel, amely különbözik a csupán pénztári bevételből származó kereskedelmi értéktől.

A következő elveket szögezte le:

- a) A fogyasztók a film vagy a szereplők nevét társíthatják egy bizonyos vállalattal (vö. a védjegyek lényeges funkciójával, vagyis az eredetmegjelöléssel);

- b) egy ilyen vállalat további kereskedelmi értéket/lehetőségeket származtathat a fogyasztói elismerésből; és
- c) harmadik személyeknek nem engedhető meg, hogy potyautasként hasznot húzzanak jól ismert filmcímek és/vagy szereplők hírnevéből, ami bátorítaná a védjegyfoglalókat, és ártana a tisztességes piaci versenynek.

A bíróság tehát úgy döntött, hogy filmnevek és -képek a kínai védjegy törvény 32. cikke alapján korábbi jogokat képezhetnek.

A bíróság a következő elemeket tekintette lényegesnek annak meghatározásakor, hogy egy jelzés hasznot húzhat-e filmforgalmazási jogokból:

- a név hírneve és befolyása: minél híresebb a film címe vagy a szereplők neve, annál tágabb a filmforgalmazási jogok oltalmi köre;
- összetévesztés valószínűsége: ezt a következő tényezők értékelésével kell meghatározni:
 - szorosan összefüggnek az áruk vagy a szolgáltatások?
 - a későbbi alkalmazás csupán potyautasként húz hasznot a film címének vagy a szereplők nevének hírnevéből vagy üzleti értékéből?

Tekintettel arra, hogy sem a Védjegyfellebbezési Tanács, sem az alsófokú bíróság nem vette figyelembe a KUNG FU PANDA-védjegy jogok oltalmi körét, a felső népbíróság hatályon kívül helyezte a közbenső népbíróság döntését, és az ügyet visszaküldte a Védjegyfellebbezési Tanácsnak új döntés meghozatala céljából.

C) A Kínai Legfelsőbb Bíróság 2015. november 26-án hozott döntése véget vetett a PRETUL védjegy kapcsán négy éve tartó vitának. Döntése megerősítette, hogy egy ilyen védjeggyel ellátott termékeket exportáló gyártó, akit bepereltek védjegy bitorlásért, nem követett el jogsértést. Ezzel hatálytalanította a Ningbói Közbenső Népbíróság és a Zhejiangi Felsőbíróság bitorlást megállapító döntését.

Döntésének előzménye, hogy 2002. január 17-én egy természetes személy, *Xu Haorong* a Kínai Védjegy hivatalnál kérelmet nyújtott be az ábrás PRETUL kombinációs védjegy

6. áruosztályban való lajstromozása iránt bútorok fémszerelvényeire, lakatokra, fémzárakra és hasonlókra, kivéve az elektromos szerelvényeket. Xu védjegyét 2003. május 21-én lajstromozták, és 2010. március 27-én átruházták a *Focker Security Products International Limitedre* (Focker), amely egy Hongkongban alapított társaság.

A mexikói *Truper Herramientas S.A. de C.V.* (Truper) tulajdonosa a Mexikóban és számos más országban is a 6. és 8. áruosztályban lajstromozott PRETUL és az ovális keretben lajstromozott PRETUL védjegyeknek.

A *Puijiang Yahuan Locks Co. Ltd.* (Yahuan) réz- és vaslakatokat készít Kína Zhejiang tartományában. 2010-ben a Truper szerződést kötött a *Yahuannal*, hogy olyan lakatokat és kulcsokat gyártson, amelyek csomagolásán az ellipszisbe zárt PRETUL ábrás védjegyet tünteti fel.

2010 decemberében és 2011 januárjában a Focker kérte a ningbói vámhatóságot, hogy tartóztasson fel két lakatszállítmányt, amelyeket a Yahuan Mexikóba kívánt exportálni. A két szállítmányt a vámhatóság 2011. január 13-án feltartóztatta.

2011. január 30-án a Focker a Ningbói Közbenső Népbíróságnál pert indított a Yahuan ellen védjegybitorlás miatt.

2011. március 24-én a Truper nyilatkozatot tett közzé, amely szerint a Mexikóban lajstromozott PRETUL védjegy törvényes tulajdonosaként feljogosította a Yahuant, hogy PRETUL védjeggyel ellátott lakatokat gyártson Mexikóba irányuló export céljára. A bíróság előtt a Yahuan azt állította, hogy a bitorlással vádolt áruk kizárólag Mexikóba irányuló exportra voltak szánva Kínában való terjesztés nélkül, tehát a védjegyet a kínai védjegy törvény értelmében nem használták, és ez nem okozhatott zavart vagy félreértést a kínai fogyasztók körében, vagyis nem okozhatott kárt a Focker védjegyjogában.

2012. július 23-án a Ningbói Közbenső Népbíróság a felperes javára hozott döntést: elutasította a Yahuan exportra vonatkozó érvelését, és a 2002. évi védjegyrendelet 3. cikkére hivatkozva megállapította, hogy a PRETUL és az ovális keretben levő PRETUL védjegy használata árukon, csomagoláson vagy tartályokon egyértelműen védjegyhasználatot képez. Különbséget kell tenni azonban a PRETUL védjegynek az árukon való használata, valamint az ovális keretben levő PRETUL védjegynek a csomagoláson való használata között, mert csak az utóbbi tekinthető bitorlásnak. A bíróság elrendelte, hogy a Yahuan azonnal szüntesse meg az ovális keretben levő PRETUL védjegy csomagoláson való használatát, és fizessen a Fockernek 50 000 CNY kártérítést.

A döntés ellen mind a Focker, mind a Yahuan fellebbezett a Zhejiangi Felsőbíróságnál, amely 2013. február 19-én hozott döntést. Ebben megerősítette az alsófokú bíróság döntését, de megállapította, hogy mind a PRETUL védjegy, mind az ovális keretbe zárt PRETUL védjegy használata védjegybitorlást jelent.

Elrendelte, hogy a Yahuan azonnal szüntesse meg a védjegybitorlást, és fizessen a Fockernek 80 000 CNY kártérítést. E döntés ellen a Yahuan a legfelsőbb bírósághoz nyújtott be fellebbezést.

Az először azt értelmezte, hogy a védjegy törvény 2013. évi változatának 48. cikke szerint mit kell a „védjegy használata” alatt érteni. (A 48. cikk megegyezik a 2002. évi védjegyrendelet fentebb említett 3. cikkével.) A legfelsőbb bíróság szerint egy védjegy bármilyen használata, amely nem tölti be az eredetmegkülönböztetés funkcióját, a törvény 48. cikke értelmében nem minősül védjegyhasználatnak. Megerősítette, hogy a védjegy törvény 52. cikke, amely a védjegybitorlás feltételeit szabja meg, nem alkalmazható olyan esetekre, ahol a használat nem tölt be eredetmegkülönböztető funkciót.

Ezután elemezte, hogy a Yahuan hogyan használta a PRETUL védjegyeket, és megállapította, hogy ezek a védjegyek Kínában nem töltnek be vállalatok eredetét megkülönböztető funkciót, mert a Yahuan által gyártott lakatokat nem terjesztik a kínai piacon. Ezért az ilyen védjegyek nem okoznak zavart és félreértést az érintett kínai közönség körében.

Végül a legfelsőbb bíróság a védjegyek forrásjelző funkciójával kapcsolatban megállapította, hogy egy, a védjegy törvény által védeni kívánt védjegy elsődleges funkciója a forrás megjelölése. A legfelsőbb bíróság szerint azt a tényt, hogy történt-e védjegybitorlás, annak alapján kell eldönteni, hogy a védjegy betölt-e forrásazonosító funkciót vagy sem. Nincs gyakorlati jelentősége annak, hogy fennforog-e megtévesztés valószínűsége, ha a vizsgált védjegy nem tölt be azonosító funkciót, és a védjegy törvény értelmében nem képez védjegyhasználatot.

A fentiek alapján úgy döntött, hogy mindkét alsófokú bíróság tévedett a törvény alkalmazásakor, mert a bitorlás megítélését csupán arra a tényre alapozták, hogy egy azonos vagy hasonló védjegyet engedély nélkül használták-e, és figyelmen kívül hagyták azt az előfeltételt, hogy a kifogásolt cselekedet a védjegy törvény értelmében védjegyhasználatot képezett-e.

Végül a Kínai Legfelsőbb Bíróság a Yahuan javára döntött, és hatálytalanította mindkét alsófokú bíróság döntését.

D) A *3M China Limited* (3M) két, Kínában lajstromozott 3M-védjegyet birtokolt (884963/1996. október 21. és 5 966 501/2010. március 7.) a 17. áruosztályban fényvisszaverő anyagból készített vékony csíkokon vagy lapokon, illetve fényvisszaverő, de nem csomagolóanyagként használt műanyagfilmekben való felhasználásra (láthatóság és biztonság növelésére). A 3M vállalat a 3M védjeggyel megjelölt terméket 2004 óta gyártotta és forgalmazta Kínában járművek fényvisszaverő anyagként.

A *Changzhou Hua Wei Advanced Material Co. Ltd.* (Hua Wei) 2005. december 16-án a 3N védjegynek a 19. áruosztályban lumineszkáló lemezekre és kövezetre való lajstromozása iránt nyújtott be kérelmet a Kínai Védjegy hivatalnál.

A 3M vállalat 2009. május 27-én felszólalt a 3N védjegy lajstromozása ellen. A védjegy hivatal 2011. augusztus 3-án jóváhagyta a felszólalás tárgyát képező védjegy lajstromozását, de csupán bizonyos árukra.

A Hua Wei ez ellen fellebbezést nyújtott be a Védjegy fellebbezési Tanácsnál, amely 2013. július 29-én elutasította a 3N védjegy lajstromozása iránti kérelmet arra hivatkozva, hogy a 19. áruosztályban már korábban lajstromozták a 3M védjegyet. E döntés ellen a Hua Wei nem fellebbezett.

2013. november 27-én a 3M vállalat védjegybitorlási pert indított a Hua Wei ellen a Hangzhoui Közbenső Bíróságnál a következőket kérve:

- bírósági végzést a gyártás és az eladás megszüntetésére;
- 5,1 millió CNY kártérítést (amit később 13 millió CNY-re emelt); és

- további 200 000 CNY költségtérítést a bitorlási tevékenység megszüntetésének észszerű költségei fejében.

Válasziratában a Hua Wei a következőket állította:

- az ő 3N védjegye nem hasonlít a 3M védjegyhez;
- a 3N védjegy általa való használatának időtartamára és mértékére, valamint a két vállalat termékeinek árkülönbségére tekintettel állandó piaci rend alakult ki, és a vonatkozó vásárlóközönség könnyen különbséget tudott tenni a két védjegy között; és
- nem volt szándéka kihasználni a 3M védjegy hírnevét, mert saját 3N védjegye vállalati filozófiájának – „new concept, new technologies, new products” (új fogalom, új technológiák, új termékek) – a kezdőbetűit foglalta magában.

A fenti okok miatt őt (a Hua Weit) nem lehet tisztességtelen eljárással vádolni.,

A bíróság 2015. június 30-án hozott döntést, amelyben megerősítette a védjegybitorlást, elrendelte az eladás azonnali megszüntetését (a gyártást már abbahagyták), és elrendelte, hogy Hua Wei fizessen 3,5 millió CNY-t a felpereseknek.

A bíróság elutasította a Hua Wei védekezését, megállapítva, hogy a 3M védjegy nagyfokú megkülönböztetőképeséggel és hírnévvel bír. Azt is megállapította, hogy a 3M védjegy vizuálisan hasonlít a 3N védjegyhez, és hogy a fogyasztók valószínűleg összetévesztenék a a Hua Wei 3N termékeit a felperes termékeivel. A bíróság azt is megállapította, hogy a Hua Wei cselekedetei nyilvánvalóan szándékosak voltak, és megjegyezte, hogy a Hua Wei sohasem használta az állított „new concept, new technologies, new products” szlogent a 3N védjeggyel kapcsolatban.

A károk felbecsülésénél a bíróság figyelembe vette a bitorlási tevékenység hosszú időtartamát és jelentős mértékét, továbbá különösen azt a tény, hogy a Hua Wei nem volt hajlandó bemutatni azokat a pénzügyi feljegyzéseit, amelyek bizonyították volna a bitorló termékek mennyiségét, valamint a bitorlásból származó pénzügyi nyereséget. Az ebben az ügyben alkalmazott 2001. évi védjegy törvény szerint a törvényes határ csupán 500 000 CNY volt, a bíróság azonban 3,5 millió CNY kártérítést állapított meg. Ez ellen a Hua Wei a Zhejiangi Felsőbíróságnál nyújtott be fellebbezést.

Az 2015. szeptember 9-én fenntartotta az elsőfokú döntést, és a 3,5 millió CNY kártérítés fizetésére való kötelezést is helybenhagyta.

E) A Kínai Legfelsőbb Bíróság 2016. májusi döntése alapján az *Apple* elveszítette kizárólagos jogát arra, hogy az iPhone nevet használhassa Kínában.

Az Apple 2012 óta jogi harcot folytatott a kínai táskagyártó *Xintong Tiandi* (Xintong) vállalattal, mert az az iPhone nevet tüntette fel kiegészítőin, bőröndjein és egyéb bőrtermékein.

Az Apple már 2002-ben benyújtott kérelmet a Kínai Védjegy hivatalnál az iPhone védjegy lajstromozása iránt, de a kérelmét csak 2013-ban teljesítették, és csupán elektromos készülékekre. A Xintong 2007-ben nyújtott be lajstromozási kérelmet, de számára már 2010-ben lajstromozták az iPhone védjegyet bőrárakra.

2013-ban egy kínai bíróság elutasította az Apple-nek a Xintong védjegyének törlésére irányuló kérelmét, mert az Apple védjegye nem volt jól ismert azon a területen, ahol használta. Ezt a döntést most megerősítette a legfelsőbb bíróság, megállapítva, hogy az Apple iPhone védjegye csak 2009 óta volt hozzáférhető Kínában. Így a Xintong most használhatja az iPhone nevet Kínában bőrárakon, de akár táblagépek vagy okos telefonok dobozán vagy borítóján is.

Kolumbia

A Kolumbiai Szabadalmi és Védjegy hivatal publikált egy határozatot, amely szabályozza a bolíviai, ecuadori, kolumbiai és perui közös szellemi tulajdon-védelmi törvény néhány cikkét. Ezek a cikkek a bejelentések átalakítására, a megosztott bejelentésekre és a szabadalmazthatóság vizsgálatára vonatkoznak.

a) Bejelentések átalakítása

Egy szabadalmi bejelentést át lehet alakítani használatiminta-bejelentéssé és viszont, továbbá egy használatiminta-bejelentést ipariminta-bejelentéssé. Ilyen kérelmet az engedélyező vagy elutasító végzés kiadás előtt lehet benyújtani.

b) Megosztott bejelentések

Ha egy bejelentő hivatali felszólítás nélkül kíván megosztani egy bejelentést, a megosztott bejelentés leírását az igényelt tárgy megosztásával összhangban kell megszövegezni. Egy megosztott bejelentést nem lehet tovább megosztani.

Ha az elővizsgáló egységesség hiánya miatt hívja fel a bejelentőt a bejelentés megosztására, és a bejelentő nem tesz eleget a hivatali felszólításnak, az elővizsgáló a bejelentés vizsgálatát az általa azonosított első találmányi csoporttal kapcsolatban végzi el.

c) A szabadalmazthatóság vizsgálata

Ha az elővizsgálati végzésre a bejelentő *i)* módosítja az igénypontosorozatot, *ii)* módosítja a leírást, vagy *iii)* új igénypontosorozatot nyújt be, a hivatal, ha szükségesnek tartja, legfeljebb két további végzést adhat ki. A szabadalmazthatóság vizsgálatát az elővizsgálónak a szabadalmi bejelentés publikálásától számított 18 hónapon belül, használati minták esetében 9 hónapon belül be kell fejeznie.

Az előző bekezdésben említett *i)–iii)* eset bármelyikében a bejelentőnek ismét be kell fizetnie az érdemi vizsgálat díját.

Kuba

Rövidesen befejeződik az a vita, amelyet a HAVANA CLUB védjegyű kubai rum gyártója folytat egyrészt az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegy hivatalával (USPTO), másrészt az ilyen rumot Puerto Rico-ban gyártó *Bacardi* céggel.

Az embargó megszüntetésével az USPTO 2016 júniusában engedélyezte a HAVANA CLUB védjegy lajstromozását a kubai gyártó számára.

A Bacardi 1959-ig állított elő Kubában rumot saját nevével és HAVANA CLUB védjeggyel, de *Fidel Castro* hatalomra jutása után elhagyta a szigetet, és a HAVANA CLUB rumot Puerto Ricóban gyártotta, főleg az amerikai piac számára.

1976-ban Kuba, amely szintén folytatta a HAVANA CLUB rum gyártását, lajstromoztatni tudta a védjegyet az USPTO-nál, azonban 2006-ban a lajstromozást érvénytelenítette az Amerikai Pénzügyminisztérium Külföldi Vagyontárgyakat Ellenőrző Hivatala (Office of Foreign Assets Control, OFAC). Kuba az Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságánál nyújtott be fellebbezést, de az 2012-ben elutasította.

Az USPTO most azért járult hozzá a kubai védjegy újbóli lajstromozásához, mert Kuba különleges engedélyt kapott az OFAC-tól.

Laosz

A Laoszi Tudományos és Technológiai Minisztérium Szellemi Tulajdoni Részlege közleményt bocsátott ki arról, hogy 2016. február 1-jétől kezdve több osztályra vonatkozó védjegybejelentéseket is be lehet nyújtani.

Malajzia

Malajziában 2015-ben 36 000 új védjegybejelentést nyújtottak be, ami rekordot jelent. Az emelkedő irányzat 2016-ban is folytatódik.

A legtöbb bejelentés Malajziából, az Egyesült Államokból és Japánból származik. Sok bejelentés érkezik még Kínából, az Egyesült Királyságból, Szingapúrból, Németországból, Franciaországból, Svájcól és Tajvanról.

Mexikó

A mexikói iparjogvédelmi törvény 61. cikke egyértelműen megállapítja, hogy egy engedélyezett szabadalom megváltoztatása csak két feltétel alatt lehetséges:

- nyilvánvaló, hogy alaki hibák kijavításáról van szó; vagy
- az igénypontok oltalmi körének korlátozását kérik.

a) A hibák kijavítása

Nehéz feladat a nyilvánvaló vagy alaki hibák bizonyítása a Mexikói Szabadalmi Hivatal előtt. A hiba pontos meghatározása tágan értelmezhető; lehetséges, hogy amit a szabadalomtulajdonos nyilvánvaló hibának tekint, azt a hivatal nem tekinti annak. A bizonyítás terhe a szabadalomtulajdonoson nyugszik. Ezért egy engedélyezett szabadalom módosítása érdekében biztos és észszerű magyarázatot kell adni, amely hatékonyan bizonyítja,

hogyan a módosítás az első feltétel alá esik, és egy nyilvánvaló vagy alaki hiba (például sajtóhiba) kijavítására van szükség.

A hibák azonosítása és módosítása egy engedélyezett szabadalomban különösen fontos, amikor a hiba a szabadalmat pereskedés esetén sebezhetővé teszi. Így például gyógyszer tárgyú, kémiai és biotechnológiai szabadalmak esetén egy sajtóhiba a felsorolt vegyületek nevében vagy egy kémiai szerkezetben, vagy egy olyan hiba, amely azt okozza, hogy egy nukleotidszekvencia egy korábbi szabadalom másik szekvenciájára hasonlít, lényegesen megváltoztathatja az igénypont oltalmi körét és tárgyát.

b) Az igénypontok oltalmi körének korlátozása

Az „oltalmi kör” kifejezés kétséges és tágan értelmezhető lehet, ami eltérő megközelítésekhez vezethet. A gyakorlatban a Mexikói Szabadalmi Hivatal az „oltalmi kört” az igénypontok terjedelmére vonatkozóan értelmezi. Ezért óvatosságra van szükség, amikor olyan módosításokat hajtunk végre, amelyek bizonyos szövegrészek az igénypontokból való eltávolításával járnak, mert ezzel ellenkező hatást, a találmány oltalmi körének tágítását érhetjük el.

Engedélyezett szabadalmak módosítása könnyebb lehet, amikor a kért korlátozás csekély mértékű az engedélyezett tárgy vonatkozásában – például amikor a főigénypont egynél több kiviteli alakot ölel fel, és a kért korlátozás egyetlen kiviteli alakra vonatkozik. Ilyen esetben, ha a törölni szándékozott konkrét kiviteli alak kifejezetten ki van nyilvánítva az engedélyezett igénypontosorozat egyik függő igénypontjában, nagyobb a valószínűsége annak, hogy a hivatal engedélyezi a szabadalom módosítását. Kevésbé valószínű, hogy elfogadják olyan módosításokat, amelyek további megfontolást vagy vizsgálatot igényelnek.

A módosítások benyújtásának határideje nincs rögzítve a törvényben. Így módosítások mindaddig kérhetők, amíg a szabadalom hatályban van, ideértve a peres eljárások idejét is, amikor a szabadalom érvényességét védekezésként támadják meg.

Németország

A) Az a törvénytervezet, amely lehetővé teszi, hogy Németország ratifikálja az Egységes Szabadalmi Bíróságra vonatkozó egyezményt, továbbá az a törvénytervezet, amely lehetővé teszi az egységes európai szabadalmi rendszernek (unitary patent system) a német jogrendszerbe való beiktatását, 2016. június 23-án került a német parlament (Bundestag) elé. Így már csak az elnöki jóváhagyás hiányzik, hogy Németország is ratifikálhassa az UPC-egyezményt.

B) A Német Legfelsőbb Bíróság (Bundesgerichtshof, BGH) 2016. május 17-i ítélete szerint a Mercedes-Benz elvesztette a *Ludwig Schatzinger* Airscarf szellőzőrendszerének bitorlása miatt ellene indított pert. Ezért a Mercedesnek hatástalanítania kell az Airscarf-

szellőzőrendszert minden új és használt kabrió- és kétülékes nyitott sportkocsimodelljében a német eladási hálózatán belül.

A BGH döntése, amely megállapította, hogy a *Daimler* (a Mercedes-Benz anyavállalata) több szempontból bitorolta az Airscarf-szellőzőrendszerre vonatkozó szabadalmi jogokat, tíz évig tartó jogi harc után lépett hatályba.

A bitorlás miatt a BGH elrendelte, hogy a Mercedes-Benz német eladási hálózatában kapcsolja ki az Airscarf rendszert a következő típusú gépkocsikban: SLK/SLC, SL, SLS kétülékes nyitott sportkocsik, az újonnan bemutatott C-osztályú kabrió, az E-osztályú kabrió és az újonnan bevezetett S-osztályú kabrió. Emellett a BGH elrendelte, hogy a Mercedes-Benz vonjon vissza az Airscarf rendszerre vonatkozó minden hirdetési anyagot. A döntés azonban megállapítja, hogy az Airscarf rendszerrel ellátott olyan kocsik, amelyek már a vevők birtokában vannak, a döntés hatályán kívül esnek, vagyis a döntés csak az eladatlan új és használt kocsikra vonatkozik. Emellett csupán a német hálózatban levő gépkocsikat kell megváltoztatni: az Egyesült Királyságban levő kocsikat nem érinti a bírósági döntés.

A német piacon levő kabrió- és kétülékes nyitott sportkocsimodellek Airscarf-rendszerének hatástalanítása azonban csak időleges, mert az Airscarf rendszerre vonatkozó szabadalmi jogok 2016. december 25-én lejárnak, aminek következtében a Mercedes-Benz karácsonytól kezdve újra működésbe helyezheti a hatástalanított szellőzőrendszereket.

C) Egy német bíróság vétkesnek találta az *Apple*-t, mert az *Open TV* által birtokolt öt szabadalmat bitorol. Ezért a bíróság azonnal megtiltotta a bitorló termékek forgalmazását.

Az *Open TV* egy svájci vállalat, amelyet a *Kudelski*-csoport birtokol, és amely vevőegységeket és közbenső termékeket gyárt video streaming szolgáltatáshoz. 2014-ben a vállalat beperelte az *Apple*-t azt állítva, hogy az bitorolta video streaming technológiáját iPhone, iPad, Apple TV és Mac termékében. 2016. március 15-i döntésében a német bíróság megállapította, hogy az *Open TV* igénye érvényes és jól megalapozott. Ezért a bíróság az *Apple*-t eltiltotta a bitorló termékek eladásától, ami annyit jelent, hogy az *Apple*-nek Németországban meg kell szüntetnie gyakorlatilag összes termékének az eladását. Így valószínű, hogy az *Apple* fellebbezett e döntés ellen, vagy pedig meg fog egyezni az *Open TV*-vel.

Az *Open TV* 2012-ben a *Netflix*et perelte be azonos szabadalmi bitorlásáért. Az ügy 2015-ben megegyezéssel zárult. Az *Open TV* az Amerikai Egyesült Államokban is beperelte az *Apple*-t ugyanezen szabadalmainak bitorlásáért, de az ügy még nem zárult le.

Olaszország

A) Az Olasz Legfelsőbb Bíróság Polgári Részlege 2015. április 13-án helybenhagyta a Milánói Fellebbezési Bíróság egy döntését, amely szerint a bor és az olaj hasonló áruk. Ez a döntés összhangban van a korábbi joggyakorlattal, azonban nem egyeztethető össze a korábbi BPHH joggyakorlatával, sem pedig az Olasz Védjegyhivatal állásfoglalásával, amely eltérőnek tekinti a 29. és a 33. áruosztályba tartozó árukat.

Az ügy előzménye, hogy a *Chianti Ruffino*, az olasz CABREO védjegy borra lajstromozott tulajdonosa bitorlási pert indított a *Consortio Italiani Oleifici* (CIOS) ellen azt állítva, hogy a CIOS olajcímkeje bitorolta az ő védjegyét. A Bresciai Bíróság elutasította a Ruffino keresetét az áruk és címkék közötti különbség alapján.

A Milánói Fellebbezési Bíróság megváltoztatta ezt a döntést, megállapítva, hogy a bor és az olaj hasonló termékek, mert:

- azonos jellegű szükségleteket elégítenek ki (vagyis a táplálkozás szükségletét);
- Toscanában, ahol az állítólagos bitorlás történt, a bor és az olaj előállítása és forgalmazása olyan mértékben kapcsolódik, hogy a fogyasztók joggal gondolhatják, hogy az azonos vagy hasonló címkét viselő bor és olaj ugyanattól a termelőtől származik; és
- számos vállalat kiterjesztette borkereskedelmét olyan módon, hogy az felölelje az olajat is (és *vice versa*).

A CIOS e döntés ellen fellebbezést nyújtott be az Olasz Legfelsőbb Bíróság Polgári Részlegénél, amely elutasította a fellebbezést, megerősítve, hogy a Milánói Fellebbezési Bíróság döntésének indokolása helyes volt. A legfelsőbb bíróság hangsúlyozta, hogy az alábbi tényezőket (amelyek a joggyakorlatból alakultak ki) kell figyelembe venni áruk hasonlóságának megállapításakor:

- az áruk azonos jellege, azonos fogyasztók, az áruk azonos szükségleteket elégítenek ki;
- a fogyasztók nem túlzottan általános szükségletei (például az öltözködési, evési, ivási vagy olvasási szükségletek); és
- funkcionális hasonlóság olyan áruk esetén, amelyeket azonos vagy hasonló szükségletek kielégítése céljából vásárolnak – ez a fogyasztókat arra a következtetésre vezetheti, hogy az áruk azonos termelőktől származnak, tekintet nélkül közös elosztó csatornák jelenlétére vagy hiányára.

A legfelsőbb bíróság megállapította, hogy a fellebbezési bíróság döntése megfelelt ezeknek a követelményeknek, mert a következőkön alapult:

- az áruk kiegészítő jellege, mert Toscanában (és egész Olaszországban) a bor és az olaj előállítása és forgalmazása gyakran együtt történik, úgyhogy a fogyasztók észszerűen gondolhatják, hogy a hasonló védjegyeket viselő olaj és bor azonos termelőtől származik;
- a fogyasztók szükségletei; és
- az áruk funkcionális hasonlósága.

A Milánói Fellebbezési Bíróság az áruk hasonlóságának megállapítását a táplálkozási szükségletre alapozta, aminek a bor és az olaj egyaránt megfelel. Ez a szükséglet azonban nyilvánvalóan általános, mert az áruk széles körével kielégíthető. Az általánosításnak ez a szintje éles ellentétben áll a joggyakorlattal (ideértve a legfelsőbb bíróság joggyakorlatát is), amely nem általános követelményeket alkalmaz szükségletek jellegének a meghatározására.

A különböző területeken működő vállalatok szempontjából az olasz joggyakorlat szerint a hasonlóság megállapításakor fontos figyelembe venni, hogy a fogyasztók észszerűen tekinthetnek eltérő árukat azonos kereskedelmi eredetűnek. Az ilyen joggyakorlat alapján ez a kiterjesztés fontos tényező a fogyasztók várakozásainak az áruk eredetét illető kiértékelésekor.

Ez a kérdés azonban még nem tekinthető elintézettnak, mert sem a fellebbezési, sem a legfelsőbb bíróság nem foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy az olasz bortermelők gyakran olajtermelők is. Ezért, még ha a két termelési terület eléggé kapcsolatban áll is ahhoz, hogy megfeleljen az olasz joggyakorlatnak, a fellebbezési bíróságok e ténnyel kapcsolatos állásfoglalása nélkülözi a magyarázatot és az alátámasztást. Így nyitva marad az a kérdés, hogy az olasz bortermelők általában olajat is termelnek-e (és *vice versa*), és hogy a fogyasztók természetesnek találják-e azt, hogy a bor és az olaj azonos eredetű.

A fellebbezési és a legfelsőbb bíróság következtetései az olasz joggyakorlat olyan irányát követik, amely korábban abból indult ki, hogy a bor és az olaj hasonló termékek.

B) A *Barilla* cég bitorlási keresetet nyújtott be egy alsófokú olasz bíróságon egy olasz vállalat (az alperes) ellen arra hivatkozva, hogy az az ő termékeihez hasonló alakú és nevű terméket árusít.

A bíróság megállapította, hogy az alperes bitorolta a *Barilla* termékeinek alábbi védjegyeit: GALLETTI, RIGOLI, BATTICUORI, GOCCIOLE, BAIOCCHI, ABBRACCI és RINGO, megállapítva, hogy ezek a védjegyek híresek, és ennek következtében több áruosztályra is érvényesek.

Az alperes által forgalmazott párnák alakja és neve hasonlított a *Barilla* egyes termékeinek alakjához és védjegyzett nevéhez.

A bíróság azt is megállapította, hogy az alperes az olasz polgári törvénykönyv 2598(1)(3) cikkébe ütköző, élősködő, tisztességtelen versenyt folytatott, mert jogtalanul kapcsolódott a *Barilla* termékeihez.

A fentiek alapján a bíróság megtiltotta az alperesnek, hogy a kérdéses terméket használja, forgalmazza és hirdesse a *Barilla* védjegyeivel vagy olyan hasonló jelzésekkel, amelyek emlékeztetnek a *Barilla* védjegyeire. Emellett elrendelte a bitorló termékek elkobzását, és 100 EUR büntetést állapított meg a végzés közzései napjától számított 30 nap eltelté után bekövetkező bármilyen jogsértés minden egyes esetére.

Az elsőfokú bíróság döntése ellen mindkét fél fellebbezést nyújtott be a Milánói Szellemitulajdon-védelmi Bíróságnál, amely a két ügyet egyesítette, majd teljesen elutasította az alperes fellebbezését, míg részben helyt adott a *Barilla* fellebbezésének.

A háromtagú tanács leszögezte, hogy az alperes az alsófokú bíróság által már megállapított bitorlás mellett valójában a felperes vonatkozó termékei alakjának a reprodukálásával a tisztességtelen versenyt tiltó jogszabályba ütközött: „A szolgai utánzás egy eltérő kereskedelmi területen, amelyet a felperes lehetőség szerint elfoglalhatna forgalmazási kezdeményezésekkel, lehetővé tette az alperes számára, hogy élősködő módon kihasználja azokat a beruházásokat, amelyeket a felperes tett termékeinek a piacra helyezése és elfogadása érde-

kében, és így azokat kultúrjelenséggé változtatta. Ebből az alperes versenyelőnyre tett szert, amihez nem járult hozzá kreativitással, de aláásta a bejelentő lehetőségét, hogy harmadik felek számára törvényesen licenciát adjon.”

A fentiek alapján a bíróság döntése eltiltotta az alperest a Barilla termékeinek alakját szolgáiban utánzó termékek eladásától vagy hirdetésétől, tekintet nélkül azok nevére, és 100 EUR bírságot helyezett kilátásba a döntés kézhezvételétől számított 30 nap eltelté után elkövetett minden egyes jogsértés esetére. Helyt adott a Barilla azon keresetének is, hogy az alperes publikálja a döntést a saját weboldalain, Facebook- és Instagram-oldalán a döntés kézbesítésétől számított 10 nap után 6 hónapon keresztül.

Oroszország

A) Oroszországban 2016. március 2-i hatállyal módosították a polgári peres eljárás szabályait. Ennek megfelelően polgári jogi vitát a kereskedelmi bíróságnál csak azután lehet indítani, hogy a felek előzőleg megpróbálták egymás között tisztázni az ügyet, és legkorábban 30 nappal azt követően, hogy a jogaiban sértett fél felszólító levelet küldött.

Az új követelményt a kereskedelmi peres eljárás 4. cikkének 5. bekezdése tartalmazza néhány kivétellel együtt, amelyek szerint nincs szükség előzetes értesítésre többek között a használat hiánya miatt indított védjegytörlési eljárás esetében.

Az új törvény nem szabályozza a bírósági eljárás előtti felszólító levél tartalmát, azonban igen fontos, hogy a levél megfelelően legyen megfogalmazva, és bizonyítsa a bíróság számára, hogy a pert megelőző eljárásban a felperes teljesítette a törvényes előírásokat. Ennek elmulasztása lehetőséget ad a bíróságnak, hogy elutasítsa a felperes keresetét.

Bitorlási ügyekben a felszólító levélnek feltétlenül tartalmaznia kell az alábbiakat:

- a felek nevét és címét;
- oroszul a felszólító levél jogalapját;
- a kérdéses szellemi tulajdon-védelmi jogot, és lajstromozott tulajdonjog esetén annak másolatát;
- a bitorlást képező cselekedetek rövid összefoglalását, és szabadalmak esetében a bitorolt igénypontokat.

Szabadalmi ügyekben a szabadalomtulajdonosnak továbbítania kell a felszólító levelet a vélt bitorlónak, 30 napon belül kérve választ. Ezen idő alatt a vélt bitorlónak lehetősége van arra, hogy a szabadalmi hivatalban szabadalommegsemmisítési eljárást indítson anélkül, hogy erről a másik felet értesítené. A vélt bitorlónak ez a lépése azonban nem korlátozza a szabadalomtulajdonos jogát abban, hogy a 30 napos várakozási időtartam után megindítsa a bitorlási pert.

A fenti orosz törvényváltoztatás fő célja, hogy a bíróságokat tehermentesítse. Az idő fogja eldönteni, hogy ezt a célt mennyire sikerül majd elérni.

B) A Szövetségi Monopóliumellenes Szolgálat, amely „szokatlan” kezdeményezéseiről ismert, 2015-ben egy törvénytervezetet terjesztett a kormány elé, amelyben azt javasolta, hogy szabadalmazott gyógyszereket a szabadalomtulajdonos engedélye nélkül lehessen gyártani, ha azokat a szabadalomtulajdonos nem árusítja Oroszországban, vagy azok ára riasztóan magas. Megjegyezte, hogy az ilyen kényszerengedélyezés a Kereskedelmi Világszervezet szabályaival összhangban lenne alkalmazható. E szabályok szerint minden állam jogosult kényszerengedélyeket adni, és szabadon határozhatja meg az ilyen engedélyezés okait. Precedensként egy kanadai esetre hivatkozott, amelyben a kormány a *ciprofloxacin* gyógyszer gyártását engedélyezte, mert a szabadalomtulajdonos nem tudott abból elegendő mennyiséget gyártani. Kényszerengedélyt más országokban is adtak. Azzal érvelt továbbá, hogy a kényszerengedély megadása csökkentené az árakat. A javaslat egy ellentmondásos pontja szerint a kényszerengedélyeket a Szövetségi Monopóliumellenes Szolgálat egyedül adná meg, a gyógyszergyártásban érdekelt vállalatok beleszólása nélkül. Javaslata tehát teljesen figyelmen kívül hagyta, hogy az orosz szabadalmi törvény is tartalmaz kényszerengedélyre vonatkozó rendelkezéseket.

Számos kormányhivatalnak – ideértve az egészségügyi minisztériumot és a kereskedelmi és ipari minisztériumot is – megküldte javaslatát, amelyet jelentős számú nem kereskedelmi szervezet és generikusgyógyszer-gyártó cég is támogatott.

A kormány néhány hónap múlva, gondos tanulmányozás után elutasította a javaslatot. Szakértők megállapították, hogy a Szövetségi Monopóliumellenes Szolgálat által javasolt kényszerengedély több kárt okozna, mint amennyi hasznot hozna. Felismerték, hogy a kényszerengedély szélsőséges eszköz, amelyet páciensek élet-halál kérdése esetén lehet használni, vagy amikor minden lehetőség kimerült a szabadalomtulajdonossal való meg egyezésre. Ezt egyébként a TRIPS-megállapodás 31. cikke is tartalmazza. A fő kockázat azonban az lenne, hogy ilyen kényszerengedély bevezetése esetén a vezető külföldi gyógyszercégek elhagynák az orosz piacot. A javaslat szerint az orosz gyógyszerállalatok meg tudnák szervezni a kritikus gyógyszerek gyártását, azonban nem veszi tekintetbe, hogy ha egy szabadalmazott gyógyszert a megfelelő dokumentumok és műszaki szabványok nélkül gyártanak, a termékeknek váratlan mellékhatásai lehetnek, ami érvénytelenítené a várt eredményt.

Ruanda

Ruandában 2016. április 20-án módosított szellemitulajdon-védelmi törvény lépett hatályba. Néhány fontosabb változást az alábbiakban foglalunk össze.

- A meghatalmazást közjegyzői hitelesítéssel kell benyújtani. Egy védjegybejelentés elleni felszólalást a korábbi 30 nap helyett 60 napon belül lehet benyújtani. A bejelentő a felszólalás kézhezvételét követő 14 napon belüli nyújthat be választatot.

- Minden lajstromozott szellemitulajdon-jogot publikálni kell a hivatalos közlönyben és a főlajstromozó hivatalának a weboldalán.

Spanyolország

A) A Madridi Kereskedelmi Bíróság 8-as számú tanácsa 2016. február 16-án elutasította az *Actelion* ideiglenes intézkedés elrendelésére irányuló kérelmét, amelyet az *Accord*, a *Sandoz* és a *Kern* ellen nyújtott be a bosentan nevű gyógyászati hatóanyagra (amelyet TRACLEER védjeggyel forgalmaztak) vonatkozó szabadalom ügyében. A svájci Roche vállalat birtokolta a bosentant védő, 0526708 sz. ('708-as) európai szabadalmat, amelynek bejelentését 1992. júniusban nyújtották be, és a szabadalmat 2000. októberben engedélyezték, Spanyolországra sajátos igénypontosorozattal.

A Roche 2010. júliusban a '708-as európai szabadalom módosított spanyol fordítását nyújtotta be termék- és alkalmazási igénypontokkal, amelyet a Spanyol Szabadalmi és Védjegy hivatal 2011. októberben publikált. A '708-as szabadalom alapján Spanyolországban 2004-ben engedélyeztek egy kiegészítő oltalmi tanúsítványt (supplementary protection certificate, SPC), amely – egy gyermekgyógyászati kiterjesztést követően – 2017. augusztus 28-ig lesz hatályban. Ennek az SPC-nek az *Actelion* a licencvevője.

Az *Actelion* a Barcelonai Kereskedelmi Bíróságnál 2015. júliusban a '708-as európai szabadalom javított fordítása alapján kérte ideiglenes intézkedés elrendelését az *Accord* ellen az SPC állítólagos bitorlása miatt. Konkrétabban, az *Actelion* a javított fordítás 18. alkalmazási igénypontjára hivatkozott.

A bíróság 1-es sz. tanácsa engedélyezett egy *ex parte* ideiglenes intézkedést, ezáltal megtiltva az *Accord* bosentan gyógyszerének az eladását. Az *Accord* ezt követő tiltakozása és megfelelő meghallgatása után azonban a bíróság 2015. szeptember 14-én olyan döntést hozott, amelyben visszavonta az ideiglenes intézkedést, mert megállapította, hogy a hivatkozott igénypont nélkülöz minden jogi hatást.

Döntését az Európai Unió Bíróságának (Court of Justice of the European Union, CJEU) 2013. július 18-i és 2014. január 30-i ítéletére alapozta; ezek a TRIPS 27. és 70. cikkének az értelmezésére vonatkoztak, amelyeket a Barcelonai Fellebbezési Bíróság az *escitalopram* ügyben 2014. október 22-én hozott döntésében már követett és alkalmazott.

Az *Actelion* nem fellebbezett e döntés ellen, amely így jogerőre emelkedett.

2015. novemberében az *Actelion* egy másik *ex parte* ideiglenes intézkedést kért, ezúttal a Madridi Kereskedelmi Bíróságnál, és a '708-as európai szabadalom javított fordításának termék- és alkalmazási igénypontjaira hivatkozott. Az *Actelion* az ideiglenes intézkedést nem csupán az *Accord*, hanem a *Kern* és a *Sandoz* ellen is kérte; az utóbbiak ugyanis megszerezték az *Accord* bosentanra vonatkozó egyik forgalmazási engedélyét (amely tárgy volt a korábbi pereskedésnek).

A bíróság elutasította az *ex parte* ideiglenes intézkedésre vonatkozó kérelmet, és úgy döntött, hogy az ügyben tárgyalást tart, amelyre 2016. február 9-én került sor.

Az Accord és a Sandoz azzal érvelt, hogy a körülményekben nem következett be változás, ezért az Actelion nem nyújthatott volna be egy másik kérelmet ideiglenes intézkedés iránt, mert azt a Barcelonai Kereskedelmi Bíróság már elutasította.

A Kern a sürgősség hiányára hivatkozott, mert ha elrendelnének ideiglenes intézkedést az Accord és a Sandoz bosenan gyógyszerei eladásának a meggátlására, a Kern termékének az eladása legfeljebb az Accordnak és a Sandoznak, de nem az Actelionnak ártana.

Az alperesek az Actelion keresetének *prima facie* gyengeségére is hivatkoztak, ami a '708-as európai szabadalom javított fordítása termék- és alkalmazási igénypontjainak hatástalanságán és érvénytelenségén alapult.

A Madridi Kereskedelmi bíróság helyt adott az alperesek érveinek, és 2016. február 16-i döntésében elutasította az ideiglenes intézkedésre vonatkozó kérelmet. A bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az Actelion nem nyújthatott volna be ideiglenes intézkedésre vonatkozó másik kérelmet, ha egy korábbi kérelmét a Barcelonai Kereskedelmi Bíróság már elutasította, minthogy a körülményekben nem következett be érdemi változás, és ezért a *res judicata* (eldöntött ügy) elveit kell alkalmazni.

A bíróság megállapította, hogy a hivatkozott igénypontok *prima facie* hatástalansága világosnak tűnt, figyelembe véve a spanyol bíróságok CJEU-esetjogon alapuló újabb döntéseit (vagyis a legfelsőbb bíróság 2015. december 21-i ítéletét a quetiapine-ügyben és a Barcelonai Fellebbezési Bíróság 2014. október 22-i ítéletét az escitalopram-ügyben), és megállapította, hogy ez egy olyan jogi kérdés, amelyet a fő eljárás folyamán érdemében alaposan meg kell vizsgálni.

B) 2016. május 20-i ítéletében a legfelsőbb bíróság elutasította az *AstraZeneca* (Astra) rendkívüli fellebbezését, és megerősítette a 907 364 sz. ('364-es) európai szabadalom spanyol részének megsemmisítését. Az Astrának ez a szabadalma a pszichotikus rendellenességek kezelésére igen eredményesen használható *quetiapin* nyújtott hatású készítményére vonatkozott, amelyet az Astra SEROQUEL PROLONG[®] néven forgalmazott. A szabadalomban védett készítmény a quetiapint egy gélesítő anyaggal együtt tartalmazta.

Számos európai uniós tagállamban folyt per 2011 óta e szabadalom érvényességével kapcsolatban.

A legfelsőbb bíróság fentebb említett döntése megerősíti a Barcelonai Fellebbezési Bíróság korábbi döntését, amely a szabadalmat feltalálói tevékenység hiánya miatt megsemmisítette, és így hatálytalanította az elsőfokú bíróság döntését, amely fenntartotta a szabadalom érvényességét.

Az *Accord Healthcare SLU* (Accord) és a *Sandoz Farmacéutica SA* (Sandoz) Spanyolországban 2011 júliusában feltalálói tevékenység hiánya miatt pert indított a '364-es európai szabadalom megerősített spanyol részének megsemmisítése iránt. A Barcelonai 2-es számú

Kereskedelmi Bíróság 2012. július 9-i döntésével elutasította a keresetet, és helyt adott az Astra alábbi fő érveinek.

- A szabadalom elsőbbségi időpontjában (1995. május 31.) egy szakember nem lett volna motiválva, hogy kifejlessze a quetiapin nyújtott hatású készítményét. Ebben az időben nem volt egyértelműen bizonyítva a quetiapin gyógyászati hatékonysága, mert akkor még nem volt gyógyszerként kereskedelmi forgalomban.
- A quetiapint kémiai és fizikai tulajdonságai (jó vízoldhatóság, magas fokú elsőlépcsős metabolizmus, erős tapadás plazmaproteinekhez és a D2 receptorok nem kielégítő elfoglalása) alkalmatlanná tették nyújtott hatású készítményben való felhasználásra. Ezért egy szakember kizárta volna ezt a megoldást.

Az Accord és a Sandoz fellebbeztek az elsőfokú döntés ellen, a következőket állítva.

- A szabadalom elsőbbségének időpontjában egy szakember motiválva volt, hogy kifejlessze a quetiapin nyújtott hatású készítményét, amit a '364-es európai szabadalom leírása is részletesen említ. A nyújtott hatású készítmények előnyei jól ismertek voltak, ideértve a páciensek tűrőképességét, ami már általában kívánatos volt a pszichiátriai rendellenességek, különösen a skizofrénia kezelésénél.
- A bírósági eljárás alatt az Astra nem szolgáltatott bizonyítékot a következőkre:
 - a quetiapin állított kémiai és fizikai tulajdonságai;
 - ezek a tulajdonságok ismertek voltak-e egy szakember számára az elsőbbség időpontjában;
 - a fenti tulajdonságok miért beszéltek volna le a szakembert arról, hogy kifejlessze a quetiapin egy nyújtott hatású készítményét?

Emellett a jó vízoldhatóságtól eltekintve a quetiapin állított jellemzői nem voltak megemlítve a '364-es európai szabadalomban.

A Barcelonai Fellebbezési Bíróság az összes bizonyíték vizsgálata után megállapította, hogy a '364-es szabadalom összes igénypontja nélkülözötte a feltalálói tevékenységet, és ezért a bíróság a szabadalmat megsemmisítette.

Összhangban az Accord és a Sandoz érveivel, a fellebbezési bíróság először azt vizsgálta, hogy egy szakember az elsőbbség napján motivált volt-e a quetiapin egy nyújtott hatású készítményének a kidolgozására. A fellebbezési bíróság megállapította, hogy nem nyert bizonyítást az Astrának az az állítása, hogy az elsőbbség időpontjában a quetiapin kémiai és fizikai tulajdonságai ismertek voltak. A bíróság arra a következtetésre jutott, hogy ezek a tulajdonságok nem beszéltek volna le egy szakembert arról, hogy egy gélesítő anyag segítségével kifejlessze a quetiapin egy nyújtott hatású készítményét.

Így a fellebbezési bíróság az ún. „probléma és megoldás megközelítést” alkalmazta, és megállapította, hogy a '364-es európai szabadalom nélkülözi a feltalálói tevékenységet.

Az Astra a döntés ellen fellebbezett a legfelsőbb bíróságnál, arra hivatkozva, hogy a Barcelonai Fellebbezési Bíróság eljárásjogilag és lényegileg is sértette a jogot és a jogtudományt.

Az állítólagos eljárásjogi sérelem a döntés indokolására és az eljárásban előadott bizonyítékok értékelésére vonatkozott. A legfelsőbb bíróság elutasította az Astra érveit, és megállapította hogy a fellebbezési bíróság ítélete nem logikátlan, hanem kellően indokolt volt. Rámutatott, hogy a fellebbezési bíróság helyesen alkalmazta a „probléma és megoldás megközelítést” a feltalálói tevékenység megítélésénél. Emellett azt is megállapította, hogy a fellebbezési bíróság észszerűen ítélte meg a bizonyítékokat, és így döntése nem igényel változtatást.

A legfelsőbb bíróság elutasította az Astrának azt az állítását is, hogy a Barcelonai Fellebbezési Bíróság megsértette a jogot és a jogtudományt. Ilyen vonatkozásban kifejtette, hogy a feltalálói tevékenység fellebbezési bíróság általi elemzése nem sértett semmilyen szabályt azzal kapcsolatban, hogyan kell kombinálni a technika állásához tartozó dokumentumokat vagy meghatározni egy szakembert.

A legfelsőbb bíróság döntése végleges, vagyis a '364-es európai szabadalom Spanyolországban megerősített részét végleg megsemmisítették.

Párhuzamos perek európai országokban hasonló eredményhez vezettek. Így például:

- az Egyesült Királyságban a Szabadalmi Bíróság megsemmisítette a szabadalmat első fokon 2012-ben és fellebbezés után 2013-ban;
- Németországban a Szövetségi Szabadalmi Bíróság (Bundespatentgericht) egy 2012. évi döntésével a szabadalmat megsemmisítette, amit 2015-ben a Szövetségi Legfelsőbb Bíróság megerősített; és
- a Hágai Fellebbezési Bíróság Hollandiában 2014-ben megsemmisítette a szabadalmat.

C) A Barcelonai Fellebbezési Bíróság 2016. február 2-án megerősítette az alsófokú Barcelonai Kereskedelmi Bíróság döntését, amely elutasított egy eljárástól függő termékigénypontot védő szabadalomra vonatkozó bitorlási keresetet. Az utóbbit az *Oatly AB* (*Oatly*) nyújtotta be a zabtejet gyártó és forgalmazó *Liquats Vegetals, SA* (*Liquats*), továbbá a *Casa Santiveri, SL*, a *Productora Alimenticia General Española, SA* és a *Nutricion & Sante Iberia, SL* ellen, ahol az utóbbi három alperes a *Liquats* ügyfele és tejének eladója volt.

Az *Oatly* keresetében azt állította, hogy az alperesek bitorolják többek között az EP 0731646 európai szabadalom alapján engedélyezett, 2154684 sz. ('684-es) spanyol szabadalmát, amely zabtejre és annak gyártási eljárására vonatkozik, és azzal érvelt, hogy bár nem volt tudomása a *Liquats* által alkalmazott eljárásról, figyelembe véve, hogy terméke feltehetőleg azonos a szabadalmában igényelt termékkel, az alperesek bitorolták eljárástól függő termékigénypontját és egyéb igénypontjait.

Az elsőfokú eljárásban az alperesek fő érvei a következők voltak:

- a *Liquats* gyártási eljárása eltért a szabadalmazott eljárástól;
- e különbség eredményeképpen a kapott zabtej különbözött az eljárástól függő termékigényponttal védett zabtejtől (a *Liquats* terméke nem tartalmazott a kiindulási anyagból származó érintetlen β -glükánokat); és

- különösen fontos az a tény, hogy a Liquats eljárásában alkalmaztak egy β -glükánáz enzimet, amelyet a szabadalmas az Európai Szabadalmi Hivatal előtti eljárásban ki-mondottan kizárt.

2014. április 11-i ítéletében a Barcelonai Kereskedelmi Bíróság elutasította az Oatly bitorlási keresetét.

Az Oatly a Barcelonai Fellebbezési Bíróságnál nyújtott be fellebbezést, amelyben fő érvei a következők voltak:

- a bíróság helytelenül értelmezte a '684-es spanyol szabadalom 1. igénypontjának (amely eljárástól függő termékigénypont) oltalmi körét; és
- a bíróság nem értékelte helyesen az eljárással kapcsolatos bizonyítékot, és az „érintetlen β -glükánok” fogalmat is helytelenül értelmezte.

A fellebbezési bíróság döntésében mindkét okot együtt elemezte, és megállapította, hogy az eljárástól függő termékigénypont vonatkozásában észszerűtlen volt a bitorlási ügyet az érvényességi ügytől eltérően eldönteni. Valójában hangsúlyozta, hogy nagyon fontosnak tekintette a szabadalomtulajdonos által az ESZH Felszólalási Osztálya előtt a szabadalom újdonságának megvédése érdekében tett állításokat.

Az ESZH előtt a szabadalomtulajdonos megvédte a szabadalom újdonságát, és az „érintetlen β -glükánok” fogalmat azon az alapon értelmezte, hogy a gyártási eljárás csupán mechanikai, és nem kémiai jellegű volt. A szabadalomtulajdonos e fogalom kapcsán rámutatott, hogy nem használ β -glükánáz-hatású enzimeket. Az eljárásban benyújtott bizonyíték szerint:

- a Liquats zabtejének β -glükánjai megközelítőleg 10 kilodaltonra (kDa) rúgtak, míg az eljárás megindítása előtt a zab β -glükánjai közelítőleg 1400 kDa-t nyomtak; és
- ez összeegyeztethető volt azzal a ténnyel – miként a Liquats bizonyította –, hogy az alperesek gyártási eljárása β -glükánáz enzimeket használt.

A fentiek alapján a Barcelonai Fellebbezési Bíróság a következő megállapításokat tette:

- A Liquats által használt eljárás eltért a szabadalom által védett eljárástól.
- Az eltérő eljárás következtében a termék is eltért az eljárástól függő termékigénypont által védett terméktől. A termék gyakorlatilag nem tartalmazott a szabadalom szerinti szóhasználattal „a kiindulási anyagból származó érintetlen β -glükánokat”.
- Az „érintetlen β -glükánok” kifejezés értelmezése céljából célszerű volt megvizsgálni, hogy a szabadalmas mit mondott az ESZH Felszólalási Osztálya előtt.
- Nem volt észszerű az „érintetlen β -glükánok”-ra az ESZH Felszólalási Osztálya előtt a szabadalmas által használttól eltérő fogalmat használni.
- Minthogy az alperesek a '684-es spanyol szabadalomnak sem az 1. igénypontját (eljárástól függő termékigénypont), sem a 2. igénypontját (eljárásigénypont) nem bitorolták, a 3–7. függő igénypontokat sem bitorolták.

Végül a bíróság arról döntött, hogy az Oatlynek meg kell fizetnie az eljárási költségeket. Az Oatly nem nyújtott be fellebbezést, ezért az ítélet végleges.

Szaúd-Arábia

A) 2016. március 27-től kezdve Szaúd-Arábiában védjegymegújítási kérelmeket csak online lehet benyújtani.

B) A *Sezgin Mucevherat Gumusculuk Sanayi Ve Ticaret Limited Sirketi* (Sezgin) a tulajdonosa az ábrás SO CHIC és SOCHIC védjegyek Szaúd-Arábiában. A Sezgin észlelte, hogy 2015. február 2-án publikálták a hivatalos lapban egy bejelentő 2014. december 28-án a Szaúd-arábiai Védjegy hivatalnál benyújtott kérelmét a SOCHI védjegy lajstromozása iránt. Ezért a Sezgin az alábbi okok alapján felszólalt a védjegy lajstromozása ellen.

- 2011 decembere óta Szaúd-Arábiában tulajdonosa a SO CHIC és a SOCHIC ábrás védjegyeknek a 14. áruosztályban.
- A felszólalás tárgyát képező SOCHI védjegy kiejtésben, általános megjelenésben és a megjelölt áruk vonatkozásában hasonlít a saját védjegyeihez.
- Szaúd-Arábiában korábban, 2011 óta használja a saját SO CHIC és SOCHIC védjegyét.

A felszólalási tanács több tárgyalás után helyt adott a felszólalásnak, és a védjegyek hasonlósága, valamint korábbi használat alapján a kifogásolt védjegybejelentés elutasítását rendelte el.

Tajvan

A) A japán *Toshiba* vállalat 1 315 588 ('588-as) számmal szabadalmat szerzett a Tajvani Szellemitulajdon-védelmi Hivatalnál „Félvezető fénykibocsátó eszköz, eljárás annak előállítására, és félvezető fénykibocsátó készülék” címmel.

Miután figyelmeztető levelet küldött az *Arima Optoelectronics Corporation*nek (AOC), a Toshiba a Tajvani Szellemitulajdon-védelmi Bíróságnál szabadalom bitorlásért beperelte az AOC-t arra hivatkozva, hogy az folytonosan árusít és használ hasonló LED-modelleket. Az '588-as szabadalmat engedélyezés után a Toshiba kétszer módosította, először 2013-ban, majd 2014-ben. A 2013-as módosítást helybenhagyta a hivatal, azonban a 2014-es módosítás még függőben volt előtte, amikor a Szellemitulajdon-védelmi Bíróság 2015. szeptember 22-én döntést hozott az ügyben.

Az AOC azzal felelt a Toshiba állításaira, hogy (i) az '588-as szabadalom engedélyezés utáni módosításai érvénytelenek, mert túlterjeszkednek az eredetileg kinyilvánított tárgyon; (ii) a szabadalmi igénypontok nem olvashatók a termékekre; (iii) AOC-nek előhasználati joga van; és (iv) az '588-as szabadalom nélküli az újdonságot és a feltalálói tevékenységet.

A bíróság első érvére azt állapította meg, hogy bár a 2014. évi módosítást a hivatal még nem engedélyezte, az csak annyiban tér el a 2013. évi módosítástól, hogy szűkíti az igénypont oltalmi körét, és világossá teszi az igénypont kétértelmű szövegezését, vagyis a módosítások lényegileg nem bővítik az igénypontok oltalmi körét, és nem terjeszkednek túl az eredeti bejelentés oltalmi körén. Ezért elfogadhatónak tartotta a 2014. évi módosításokat.

Ezután leszögezte, hogy a leírás példái által meghatározott oltalmi kör csupán az adott találmány megvalósítását szemlélteti. A példák nem szolgálnak a megadott igénypontok oltalmi körének tágítására vagy szűkítésére.

Jóllehet az AOC termékei bitorolták az '588-as szabadalom egyes igénypontjait, ezek az igénypontok érvénytelenek.

A bíróság megállapította, hogy az igénypontokat tárgyilagosan és észszerűen kell értelmezni a bejelentő elfogult értelmezése helyett. A bejelentő nem lehet a saját szótárkészítője, és nem jogosult egy kifejezésnek az általánosan elfogadottól eltérő értelmezést adni, vagyis az igénypont kifejezéseit úgy kell értelmezni, ahogyan azt egy szakember tenné.

Az igénypontoszerkesztés és a bitorlás elemzése után megállapította, hogy a termékek a 2014-ben módosított és elfogadott hét igénypont oltalmi köre alá esnek.

A bíróság az alperes által újdonságrontóként megnevezett dokumentummal kapcsolatban megállapította, hogy az félévezető anyagokra vonatkozik, ezért ez az anterioritás nem érinti lényegesen az '588-as szabadalomban ismertetett félévezető LED-es találmányt.

Végül az AOC utolsó védekezését vizsgálta, amelyben kétségbe vonta a szabadalmi igénypontok érvényességét. Ezzel kapcsolatban a bíróság megállapította, hogy a 2014. évi módosítás igénypontjai a megnevezett nyomtatvány figyelembevételével vagy nem újak, vagy pedig nélkülözik a feltalálói tevékenységet. Bár az alperes termékei bitorolták az '588-as szabadalom egyes igénypontjait, ezek az igénypontok azonban érvénytelenek. Ennek következtében a Toshiba nem jogosult érvényesíthető szabadalomra, ezért a bíróság a bitorlási keresetet elutasította.

B) A *Babyboss City Limited* (Babyboss) 2007-ben eredményesen lajstromoztatta a Tajvani Szellemtulajdon-védelmi Hivatalnál az ábrás BABYBOSS védjegyet a 13. áruosztályban. A német *Hugo Boss Trade Mark Management GmbH & Co. KG* (Hugo Boss), amely ruháiról és bőrtáskáiról híres, a BABYBOSS védjegy megvonását kérte a hivatalnál arra hivatkozva, hogy e védjegy tulajdonosa az ő BOSS védjegyének a hírnevét próbálta meglovagolni a vitatott védjegy lajstromoztatásával.

A hivatal helyt adott a Hugo Boss kérelmének, és a vitatott védjegyet megvonta azon az alapon, hogy a lajstromozás sértette a tajvani védjegy törvény 23. cikkének 12(1) albekezdését.

A Babyboss adminisztratív fellebbezése eredménytelen volt, ezért a Tajvani Szellemtulajdon-védelmi Bíróságnál nyújtott be fellebbezést. Ez a bíróság hatálytalanította mind a hivatali döntést, mind az adminisztratív bíróság döntését. Ez ellen a Hugo Boss a Legfelsőbb Adminisztratív Bíróságnál (LAB) nyújtott be fellebbezést.

Az 2014-ben hozott döntésével hatályon kívül helyezte a Tajvani Szellemtulajdon-védelmi Bíróság döntését, és az ügyet visszaküldte.

Az újból megvizsgálta az ügyet, és most a Babyboss javára döntött, megállapítva, hogy az angol „boss” szó kivételével, amelyet mindkét védjegyben használnak, kisebb kiejtési és megjelenésbeli hasonlóság kivételével a két védjegy – kevés hasonlóság mellett – egy-

részt eltérő tervezési elképzelést mutat, másrészt eltérő fogyasztócsoportokat céloz meg. A Hugo Boss védjegye csupán az angol „boss” szóból áll, amely magyarul főnököt jelent, ellentétben a vitatott BABYBOSS védjeggyel, amely a „babyboss” szót az egész védjegy alján kisebb méretben és színesen tartalmazza. Emellett a két védjegy esetében eltérőek a megjelölt termékek és szolgáltatások is: a vitatott védjegyet élelmiszertermékeken használják, ami különbözik a Hugo Boss védjegyet viselő termékek használatától. A fentiek alapján azt állapította meg, hogy nem áll fenn a megtévesztés valószínűsége a két védjegy között, és a fogyasztócsoportok is különböznek. Döntése szerint a hivatal eredeti döntése ellenkezett a tajvani védjegy törvény rendelkezéseivel.

E döntés ellen a Hugo Boss ismét a Legfelsőbb Adminisztratív Bíróságnál élt fellebbezéssel, amely megállapította, hogy a fellebbezés ellenkezik a hatályos törvényekkel, ezért mint megalapozatlant 2015. szeptemberben elutasította. Így az ügy végleg a Babyboss javára dőlt el.

Zimbabwe

A *Vivon Investments* (Vivon) Zimbabweben birtokolja a VIVON védjegyet, és ilyen védjeggyel ellátott, palackozott vizet forgalmaz. A *Win-King Investments* (Win-King) „Victoria Plus” felirattal és Vivon védjegyéhez hasonló logóval ellátott vizet hozott forgalomba. Ezért a Vivon védjegy bitorlási pert indított ellene a felsőbb bíróságnál.

Lavender Makoni bíró megállapította, hogy a Win-King által a palackokon vagy azok csomagolásán használt logó nagy valószínűséggel megtéveszti a fogyasztókat. Ezért elrendelte, hogy a Win-King haladéktalanul vonja vissza „összes árúját, amely a Vivon lajstromozott védjegyével azonos vagy ahhoz hasonló védjegyet visel.” Továbbá felhatalmazta Zimbabwe seriffjét és annak meghatalmazottjait, hogy a Win-King üzleteiből vagy bárholonnan, ahol található, távolítsák el a Vivon lajstromozott védjegyével azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést tartalmazó árukat.

Makoni bíró azt is elrendelte, hogy a Win-King fizesse meg a felperes jogi képviselőjének, valamint a seriffnek és jogi képviselőinek a költségeit.

A Win-King megfellebbezte a döntést, azonban fellebbezését nem indokolta kellőképpen, ezért a felsőbb bíróság elutasította a Win-King fellebbezését. Ennek alapján a Vivon jogosult megakadályozni, hogy a jövőben az ő logóját viselő vizespalackokat más forgalmazhasson.